



Spis treści

IV *Informacje*

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

**Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej**

|               |  |   |
|---------------|--|---|
| 2017/C 437/01 | Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> ..... | 1 |
|---------------|--|---|

V *Ogłoszenia*

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

**Trybunał Sprawiedliwości**

|               |   |   |
|---------------|---|---|
| 2017/C 437/02 | Sprawa C-389/15: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 25 października 2017 r. – Komisja Europejska / Rada Unii Europejskiej (Skarga o stwierdzenie nieważności — Decyzja Rady upoważniająca do otwarcia negocjacji dotyczących zmienionego porozumienia lizbońskiego w sprawie nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych — Artykuł 3 ust. 1 TFUE — Kompetencja wyłączna Unii — Wspólna polityka handlowa — Artykuł 207 ust. 1 TFUE — Handlowe aspekty własności intelektualnej) .....  | 2 |
| 2017/C 437/03 | Sprawa C-467/15 P: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 25 października 2017 r. – Komisja Europejska / Republika Włoska [Odwołanie — Pomoc państwa — Pomoc przyznana przez Republikę Włoską producentom mleka — System pomocy związany ze zwrotem opłaty wyrównawczej od mleka — Decyzja warunkowa — Decyzja podjęta przez Radę Unii Europejskiej na podstawie art. 108 ust. 2 akapit trzeci TFUE — Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 — Artykuł 1 lit. b) i c) — Pomoc istniejąca — Nowa pomoc — Pojęcia — Zmiana pomocy istniejącej z naruszeniem warunku zapewniającego zgodność pomocy z rynkiem wewnętrznym] ..... | 3 |
| 2017/C 437/04 | Sprawy połączone C-593/15 P i C-594/15 P: Trybunału (czwarta izba) z dnia 25 października 2017 r. – Republika Słowacka / Komisja Europejska (Odwołanie — Środki własne Unii Europejskiej — Decyzja 2007/436/WE — Odpowiedzialność finansowa państw członkowskich — Utrata określonych należności celnych przywozowych — Obowiązek zapłaty na rzecz Komisji Europejskiej kwoty odpowiadającej stracie — Skarga o stwierdzenie nieważności — Dopuszczalność — Pismo Komisji Europejskiej — Pojęcie „aktu zaskarżalnego”) .....  | 3 |

|               |   |   |
|---------------|---|---|
| 2017/C 437/05 | Sprawa C-599/15 P: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 25 października 2017 r. – Rumunia / Komisja Europejska (Odwołanie — Środki własne Unii Europejskiej — Decyzja 2007/436/WE — Odpowiedzialność finansowa państw członkowskich — Utrata określonych należności celnych przywozowych — Obowiązek zapłaty na rzecz Komisji Europejskiej kwoty odpowiadającej stracie — Skarga o stwierdzenie nieważności — Dopuszczalność — Pismo Komisji Europejskiej — Pojęcie „aktu zaskarżalnego”) . . . . .  | 4 |
| 2017/C 437/06 | Sprawa C-650/15 P: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 25 października 2017 r. – Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS / Europejska Agencja Chemikaliów, Królestwo Niderlandów, Komisja Europejska [Odwołanie — Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (REACH) — Artykuł 57 — Substancje wzbudzające szczególnie duże obawy — Oznakowanie — Artykuł 2 ust. 8 lit. b) — Wyłączenie — Artykuł 3 pkt 15 — Pojęcie „półproduktu” — Akryloamid] . . . . .   | 5 |
| 2017/C 437/07 | Sprawa C-687/15: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 25 października 2017 r. – Komisja Europejska / Rada Unii Europejskiej (Skarga o stwierdzenie nieważności — Konkluzje Rady Unii Europejskiej dotyczące Światowej Konferencji Radiokomunikacyjnej 2015 Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego — Artykuł 218 ust. 9 TFUE — Odstępstwo od przewidzianej formy prawnej — Brak wskazania podstawy prawnej) . . . . .  | 5 |
| 2017/C 437/08 | Sprawa C-39/16: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 26 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen – Belgia) – Argenta Spaarbank NV / Belgische Staat (Odesłanie prejudycjalne — Podatki dochodowe od osób prawnych — Dyrektywa 90/435/EWG — Artykuł 1 ust. 2 i art. 4 ust. 2 — Spółki dominujące i zależne różnych państw członkowskich — Wspólny system podatkowy — Możliwość odliczenia podlegającego opodatkowaniu zysku spółki dominującej — Przepisy krajowe mające na celu zniesienie podwójnego opodatkowania zysków wypłaconych przez spółki zależne — Brak uwzględnienia istnienia związku pomiędzy odsetkami od pożyczek a finansowaniem udziału prowadzącego do wypłaty dywidend) . . . . .   | 6 |
| 2017/C 437/09 | Sprawa C-90/16: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 26 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Zjednoczone Królestwo) – The English Bridge Union Limited / Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs [Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Podatek od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 2006/112/WE — Zwolnienie świadczenia usług ściśle związanych z uprawianiem sportu — Pojęcie „sportu” — Aktywność cechująca się elementem fizycznym — Gra w brydża porównawczego] . . . . .   | 7 |
| 2017/C 437/10 | Sprawa C-106/16: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 25 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy – Polska) – postępowanie wszczęte przez POLBUD – WYKONAWSTWO sp. z o.o., w likwidacji (Odesłanie prejudycjalne — Swoboda przedsiębiorczości — Przekształcenie transgraniczne spółki — Przeniesienie statutowej siedziby, któremu nie towarzyszy przeniesienie rzeczywistej siedziby — Odmowa wykreślenia z rejestru handlowego — Przepisy krajowe uzależniające wykreślenie z rejestru handlowego od rozwiązania spółki po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego — Zakres stosowania swobody przedsiębiorczości — Ograniczenie swobody przedsiębiorczości — Ochrona interesów wierzycieli, współników mniejszościowych i pracowników — Zwalczenie praktyk stanowiących nadużycie) . . . . . | 7 |
| 2017/C 437/11 | Sprawa C-195/16: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 26 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Kehl – Niemcy) – postępowanie karne przeciwko I [Odesłanie prejudycjalne — Transport — Prawa jazdy — Dyrektywa 2006/126/WE — Artykuł 2 ust. 1 — Wzajemne uznawanie praw jazdy — Pojęcie „praw jazdy” — Zaświadczenie o zdaniu egzaminu na prawo jazdy (CEPC) upoważniające jego posiadacza do kierowania pojazdami na terytorium państwa członkowskiego, które wystawiło to zaświadczenie przed wydaniem ostatecznego prawa jazdy — Sytuacja, w której posiadacz CEPC kieruje pojazdem w innym państwie członkowskim — Obowiązek uznawania CEPC — Sankcje nałożone na posiadacza CEPC za kierowanie pojazdem poza terytorium państwa członkowskiego, które wydało CEPC — Proporcjonalność] . . . . . | 8 |
| 2017/C 437/12 | Sprawa C-201/16: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 25 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof – Austria) – Majid Shiri, znany również jako Madzhdi Shiri. [Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (UE) nr 604/2013 — Ustalanie państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego — Artykuł 27 — Środek zaskarżenia — Zakres kontroli sądowej — Artykuł 29 — Termin przeprowadzenia przekazania — Brak dokonania przekazania w wyznaczonym terminie — Obowiązki odpowiedzialnego państwa członkowskiego — Przeniesienie odpowiedzialności — Wymóg decyzji odpowiedzialnego państwa członkowskiego] . . . . .  | 9 |

|               |  |    |
|---------------|--|----|
| 2017/C 437/13 | Sprawa C-347/16: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 26 października 2017 r. – (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad Sofia-grad – Bułgaria) – Bałgarska energiyna borsa AD (BEB) / Komisja za energiyno i vodno regulirane (KEVR) [Odesłanie prejudycjalne — Artykuły 101 i 102 TFUE — Dyrektywa 2009/72/WE — Artykuły 9, 10, 13 i 14 — Rozporządzenie (WE) nr 714/2009 — Artykuł 3 — Rozporządzenie (UE) nr 1227/2011 — Artykuł 2 pkt 3 — Rozporządzenie (UE) 2015/1222 — Artykuł 1 ust. 3 — Wyznaczenie i certyfikacja niezależnego operatora systemu przesyłowego — Ograniczenie liczby licencjohoborców uprawnionych do przesyłu energii elektrycznej na terytorium danego państwa] . . . . .  | 10 |
| 2017/C 437/14 | Sprawa C-407/16: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 26 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa – Łotwa) – „Aqua Pro” SIA / Valsts ieņēmumu dienests [Odesłanie prejudycjalne — Unia celna — Wspólnotowy kodeks celny — Artykuł 220 ust. 1 i art. 220 ust. 2 lit. b) — Retrospektywne pokrycie należności celnych przywózowych lub wywózowych — Pojęcie „zaksięgowania należności celnych przywózowych” — Decyzja właściwego organu celnego — Termin do złożenia wniosku o zwrot lub umorzenie — Obowiązek przekazania sprawy Komisji Europejskiej — Materiał dowodowy w przypadku skargi na decyzję właściwego organu państwa członkowskiego przywozu] . . . . .   | 11 |
| 2017/C 437/15 | Sprawy połączone od C-454/16 P do C-456/16 P i C-458/16 P: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 26 października 2017 r. – Global Steel Wire, SA (C-454/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-455/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-456/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-458/16 P) / Komisja Europejska [Odwołanie — Rozporządzenie (WE) nr 1/2003 — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejski rynek stali sprężającej — Naruszenie art. 101 TFUE — Grzywny — Wytoczne w sprawie metody ustalania grzywien z 2006 r. — Punkt 35 — Zdolność płatnicza — Nowy wniosek o zmniejszenie kwoty grzywny ze względu na brak zdolności płatniczej — Pismo w sprawie odrzucenia — Skarga na to pismo — Dopuszczalność] . . . . .  | 13 |
| 2017/C 437/16 | Sprawy połączone C-457/16 P i od C-459/16 P do C-461/16 P: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 26 października 2017 r. – Global Steel Wire, SA (C-457/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-459/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-460/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-461/16 P) / Komisja Europejska [Odwołanie — Rozporządzenie (WE) nr 1/2003 — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejski rynek stali sprężającej — Naruszenie art. 101 TFUE — Możliwość przypisania spółce dominującej noszącego znamiona naruszenia zachowania jej spółek zależnych — Pojęcie przedsiębiorstwa — Wskazówki co do istnienia jednostki gospodarczej — Domniemanie rzeczywistego wywierania decydującego wpływu — Następstwo prawne przedsiębiorstw — Kwota grzywny — Zdolność płatnicza — Przesłanki — Poszanowanie prawa do obrony] . . . . . | 13 |
| 2017/C 437/17 | Sprawa C-534/16: Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 26 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Najvyšší súd Slovenskej republiky – Słowacja) – Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky / BB construct s. r. o. (Odesłanie prejudycjalne — Podatek od towarów i usług (VAT) — Dyrektywa 2006/112/WE — Wpisanie do rejestru podatników VAT — Uregulowanie krajowe nakładające wymóg ustanowienia gwarancji — Zwalczenie oszustw podatkowych — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Wolność prowadzenia działalności gospodarczej — Zasada niedyskryminacji — Zasada ne bis in idem — Zasada niedziałania wstecz) . . . . .   | 14 |
| 2017/C 437/18 | Sprawa C-505/17 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 8 czerwca 2017 r. T-341/13 RENV, Groupe Léa Nature / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 18 sierpnia 2017 r. przez Groupe Léa Nature . . . . .  | 15 |
| 2017/C 437/19 | Sprawa C-548/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 21 września 2017 r. – Finanzamt Goslar / baumgarten sports & more GmbH . . . . .   | 16 |
| 2017/C 437/20 | Sprawa C-552/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 21 września 2017 r. – Alpenchalets Resorts GmbH/Finanzamt München Abteilung Körperschaften . . . . .   | 16 |
| 2017/C 437/21 | Sprawa C-558/17 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 13 lipca 2017 r. w sprawie T-607/16, OZ / Europejski Bank Inwestycyjny, wniesione w dniu 22 września 2017 r. przez OZ . . . . .  | 17 |
| 2017/C 437/22 | Sprawa C-C-562/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Nacional (Hiszpania) w dniu 25 września 2017 r. – Nestrade S.A./ Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) i Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC) . . . . .   | 19 |
| 2017/C 437/23 | Sprawa C-575/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d’État (Francja) w dniu 28 września 2017 r. – Sofina SA, Rebelco SA, Sidro SA / Ministre de l’Action et des Comptes publics . . . . .  | 19 |

|               |   |    |
|---------------|---|----|
| 2017/C 437/24 | Sprawa C-590/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 12 października 2017 r. – Henri Pouvin, Marie Dijoux, małżonka Henriego Pouvin / Electricité de France . . . . .   | 20 |
| 2017/C 437/25 | Sprawa C-595/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 16 października 2017 r. – Apple Sales International, Apple Inc., Apple retail France EURL / MJA, jako syndyk masy upadłości eBizcuss.com (eBizcuss) . . . . .  | 21 |
| 2017/C 437/26 | Sprawa C-596/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 16 października 2017 r. – Japan Tobacco International SA, Japan Tobacco International France SAS / Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics, Ministre des Solidarités et de la Santé . . . . .   | 22 |
| 2017/C 437/27 | Sprawa C-600/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Giudice di Pace di Roma (Włochy) w dniu 16 października 2017 r. – Pina Cipollone / Ministero della Giustizia . . . . .  | 22 |
| 2017/C 437/28 | Sprawa C-602/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de première instance de Liège (Belgia) w dniu 19 października 2017 r. – Benoît Sauvage, Kristel Lejeune / Etat belge . . . . .   | 23 |
| 2017/C 437/29 | Sprawa C-603/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom (Zjednoczone Królestwo) w dniu 20 października 2017 r. – Peter Bosworth, Colin Hurley / Arcadia Petroleum Limited i in. . . . .   | 24 |
| <b>Sąd</b>    |   |    |
| 2017/C 437/30 | Sprawa T-627/15: Wyrok Sądu z dnia 7 listopada 2017 r. – Frame / EUIPO – Bianca-Moden (BIANCALUNA) {Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego BIANCALUNA — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy bianca — Ekonomia postępowania — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Identyeczność towarów — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]} . . . . . | 26 |
| 2017/C 437/31 | Sprawa T-628/15: Wyrok Sądu z dnia 7 listopada 2017 r. – Frame/EUIPO – Bianca-Moden (BiancalunA) {Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego BiancalunA – Odrzucenie — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy bianca — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Identyeczność towarów — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]} . . . . .      | 26 |
| 2017/C 437/32 | Sprawa T-42/16: Wyrok Sądu z dnia 8 listopada 2017 r. – De Nicola / Rada i Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (Odpowiedzialność pozaumowna — Służba publiczna — Personel EBI — Dyrektywy dotyczące laseroterapii — Artykuł 47 Karty praw podstawowych — Rozsądny termin — Nieprzestrzeganie reguł rzetelnego procesu — Szkoda materialna — Krzywda — Żądania przedstawione przez stronę w sprawie w toku przed Sądem do Spraw Służby Publicznej — Skierowanie sprawy w części do Sądu) . . . . .  | 27 |
| 2017/C 437/33 | Sprawa T-99/16: Wyrok Sądu z dnia 8 listopada 2017 r. – De Nicola / Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (Odpowiedzialność pozaumowna — Służba publiczna — Personel EBI — Mobbing — Nieprzestrzeganie reguł rzetelnego procesu — Artykuł 47 Karty praw podstawowych — Rozsądny termin — Żądania odszkodowania przedstawione w sprawie w toku przed Sądem do Spraw Służby Publicznej — Skierowanie sprawy w części do Sądu) . . . . .  | 28 |

|               |   |    |
|---------------|---|----|
| 2017/C 437/34 | Sprawa T-144/16: Wyrok Sądu z dnia 7 listopada 2017 r. – Mundipharma/ EUIPO – Multipharma (MULTIPHARMA) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego MULTIPHARMA — Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy MUNDIPHARMA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009] . . . . .  | 29 |
| 2017/C 437/35 | Sprawa T-754/16: Wyrok Sądu z dnia 8 listopada 2017 r. – Oakley/ EUIPO – Xuebo Ye (Przedstawienie przerywanej elipsy) {Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie do rejestracji graficznego unijnego znaku towarowego przedstawiającego figurę w kształcie przerywanej elipsy — Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy przedstawiający elipsę — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/1001]} . . . . .  | 29 |
| 2017/C 437/36 | Sprawa T-776/16: Wyrok Sądu z dnia 8 listopada 2017 r. – Isocell/EUIPO – iCell (iCell.) (Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego iCell. — Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy Isocell, wcześniejszy słowny międzynarodowy znak towarowy Isocell oraz wcześniejsze słowne znaki towarowe, międzynarodowy i krajowy, ISOCELL — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]} . . . . .   | 30 |
| 2017/C 437/37 | Sprawa T-777/16: Wyrok Sądu z dnia 8 listopada 2017 r. – Isocell/EUIPO – iCell (iCell. Insulation Technology Made in Sweden) (Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego iCell. Insulation Technology Made in Sweden — Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy Isocell, wcześniejszy słowny międzynarodowy znak towarowy Isocell oraz wcześniejsze słowne znaki towarowe, międzynarodowy i krajowy, ISOCELL — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]} . . . . . | 31 |
| 2017/C 437/38 | Sprawa T-80/17: Wyrok Sądu z dnia 8 listopada 2017 r. – Steiniger / EUIPO – ista Deutschland (IST) {Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego IST — Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy ISTA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Właściwy krąg odbiorców — Podobieństwo towarów i usług — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]} . . . . .   | 31 |
| 2017/C 437/39 | Sprawa T-623/17: Skarga wniesiona w dniu 11 września 2017 r. – Previsión Sanitaria Nacional, PSN, Mutua de Seguros y Reaseguros a Prima Fija / SRB . . . . .  | 32 |
| 2017/C 437/40 | Sprawa T-657/17: Skarga wniesiona w dniu 27 września 2017 r. – Anabi Blanga/ EUIPO – Polo/Lauren (HPC POLO) . . . . .   | 33 |
| 2017/C 437/41 | Sprawa T-667/17: Skarga wniesiona w dniu 21 września 2017 r. – Alkarim for Trade and Industry / Rada . . . . .  | 33 |
| 2017/C 437/42 | Sprawa T-698/17: Skarga wniesiona w dniu 11 października 2017 r. – Man Truck & Bus / EUIPO – Halla Holdings (MANDO) . . . . .   | 35 |
| 2017/C 437/43 | Sprawa T-703/17: Skarga wniesiona w dniu 12 października 2017 r. – Cypr / EUIPO – Papouis Dairies (Papouis Halloumi) . . . . .  | 35 |
| 2017/C 437/44 | Sprawa T-708/17: Skarga wniesiona w dniu 12 października 2017 r. – OPS / Komisja . . . . .  | 36 |
| 2017/C 437/45 | Sprawa T-709/17: Skarga wniesiona w dniu 13 października 2017 r. – M – Sansz / Komisja . . . . .  | 37 |
| 2017/C 437/46 | Sprawa T-710/17: Skarga wniesiona w dniu 13 października 2017 r. – LUX-REHAB Non-Profit Kft / Komisja . . . . .   | 38 |

|               |  |    |
|---------------|--|----|
| 2017/C 437/47 | Sprawa T-712/17: Skarga wniesiona w dniu 9 października 2017 r. – Ntolas/ EUIPO – General Nutrition Investment (GN Laboratories) . . . . . | 40 |
| 2017/C 437/48 | Sprawa T-713/17: Skarga wniesiona w dniu 14 października 2017 r. – MOTEX / Komisja . . . . .   | 40 |
| 2017/C 437/49 | Sprawa T-714/17: Skarga wniesiona w dniu 10 października 2017 r. – Aeris Invest / SRB . . . . .  | 42 |
| 2017/C 437/50 | Sprawa T-97/17: Postanowienie Sądu z dnia 25 października 2017 r. – Franmax/ EUIPO – R. Seelig & Hille (her-bea) . . . . .                 | 42 |



## IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH  
UNII EUROPEJSKIEJ

## TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

**Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej***

(2017/C 437/01)

**Ostatnia publikacja**

Dz.U. C 424 z 11.12.2017

**Wcześniejsze publikacje**

Dz.U. C 412 z 4.12.2017

Dz.U. C 402 z 27.11.2017

Dz.U. C 392 z 20.11.2017

Dz.U. C 382 z 13.11.2017

Dz.U. C 374 z 6.11.2017

Dz.U. C 369 z 30.10.2017

Teksty te są dostępne na stronie internetowej

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

## V

(Ogłoszenia)

## POSTĘPOWANIA SĄDOWE

## TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

**Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 25 października 2017 r. – Komisja Europejska / Rada Unii Europejskiej**

**(Sprawa C-389/15) <sup>(1)</sup>**

**(Skarga o stwierdzenie nieważności — Decyzja Rady upoważniająca do otwarcia negocjacji dotyczących zmienionego porozumienia lizbońskiego w sprawie nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych — Artykuł 3 ust. 1 TFUE — Kompetencja wyłączna Unii — Wspólna polityka handlowa — Artykuł 207 ust. 1 TFUE — Handlowe aspekty własności intelektualnej)**

(2017/C 437/02)

Język postępowania: angielski

**Strony**

*Strona skarżąca:* Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Castillo de la Torre, J. Guillem Carrau, B. Hartmann, A. Lewis i M. Kocjan, pełnomocnicy)

*Interwenient popierający stronę skarżącą:* Parlament Europejski (przedstawiciele: J. Etienne, A. Neergaard i R. Passos, pełnomocnicy)

*Strona pozwana:* Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Balta i F. Florindo Gijón, pełnomocnicy)

*Interwenienci popierający stronę pozwaną:* Republika Czeska (przedstawiciele: M. Hedvábná i K. Najmanová, M. Smolek i J. Vlácil, pełnomocnicy), Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze i J. Techert, pełnomocnicy), Republika Grecka (przedstawiciel: M. Tassopoulou, pełnomocnik), Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M.A. Sampol Pucurull, pełnomocnik), Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues, D. Colas, F. Fize, B. Fodda i D. Segoin, pełnomocnicy), Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, wspierana przez S. Fiorentino, avvocato dello Stato), Węgry (przedstawiciele: M. Bóra, M.Z. Fehér i G. Koós, pełnomocnicy), Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: M. Bulterman, M. Gijzen i B. Koopman, pełnomocnicy), Republika Austrii (przedstawiciel: C. Pesendorfer, pełnomocnik), Republika Portugalska (przedstawiciele: M. Figueiredo, L. Inez Fernandes i M.L. Duarte, pełnomocnicy), Republika Słowacka (przedstawiciele: M. Kianička, pełnomocnik), Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: C. Brodie i D. Robertson, pełnomocnicy)

**Sentencja**

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Rady 8512/15 z dnia 7 maja 2015 r. upoważniającej do otwarcia negocjacji dotyczących zmienionego porozumienia lizbońskiego w sprawie nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych w zakresie kwestii objętych kompetencją Unii Europejskiej.
- 2) Skutki decyzji 8512/15 zostają utrzymane do chwili wejścia w życie – w rozsądnym terminie, który nie może przekroczyć sześciu miesięcy od daty wydania niniejszego wyroku – decyzji Rady Unii Europejskiej przyjętej na podstawie art. 207 i 218 TFUE.
- 3) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania.



- 4) Republika Czeska, Republika Federalna Niemiec, Republika Grecka, Królestwo Hiszpanii, Republika Francuska, Republika Włoska, Węgry, Królestwo Niderlandów, Republika Austrii, Republika Portugalska, Republika Słowacka, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Parlament Europejski pokrywają własne koszty.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 311 z 21.9.2015.

**Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 25 października 2017 r. – Komisja Europejska / Republika Włoska**

**(Sprawa C-467/15 P) <sup>(1)</sup>**

**[Odwołanie — Pomoc państwa — Pomoc przyznana przez Republikę Włoską producentom mleka — System pomocy związany ze zwrotem opłaty wyrównawczej od mleka — Decyzja warunkowa — Decyzja podjęta przez Radę Unii Europejskiej na podstawie art. 108 ust. 2 akapit trzeci TFUE — Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 — Artykuł 1 lit. b) i c) — Pomoc istniejąca — Nowa pomoc — Pojęcia — Zmiana pomocy istniejącej z naruszeniem warunku zapewniającego zgodność pomocy z rynkiem wewnętrznym]**

(2017/C 437/03)

Język postępowania: włoski

**Strony**

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci i P. Němečková, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, wspierana przez de S. Fiorentina i P. Grassa, pełnomocników)

**Sentencja**

- 1) Punkty 1, 2 i 4 sentencji wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 24 czerwca 2015 r., Włochy/Komisja (T-527/13, EU: T:2015:429), zostają uchylone.
- 2) Skarga wniesiona przez Republikę Włoską do Sądu Unii Europejskiej w sprawie T-527/13 zostaje oddalona.
- 3) Republika Włoska pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Komisję Europejską w pierwszej instancji oraz w ramach niniejszego odwołania.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 406 z 7.12.2015.

**Trybunału (czwarta izba) z dnia 25 października 2017 r. – Republika Słowacka / Komisja Europejska**

**(Sprawy połączone C-593/15 P i C-594/15 P) <sup>(1)</sup>**

**(Odwołanie — Środki własne Unii Europejskiej — Decyzja 2007/436/WE — Odpowiedzialność finansowa państw członkowskich — Utrata określonych należności celnych przywozowych — Obowiązek zapłaty na rzecz Komisji Europejskiej kwoty odpowiadającej stracie — Skarga o stwierdzenie nieważności — Dopuszczalność — Pismo Komisji Europejskiej — Pojęcie „aktu zaskarżalnego”)**

(2017/C 437/04)

Język postępowania: słowacki

**Strony**

Wnoszący odwołanie: Republika Słowacka (przedstawiciel: B. Ricziová, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Caeiros, A. Tokár, G.D. Balan i Z. Malůšková, pełnomocnicy)

*Interwenienci popierający stronę wnoszącą odwołanie:* Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Vláčil i T. Müller, pełnomocnicy), Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze i K. Stranz, pełnomocnicy), Rumunia (przedstawiciele: R.H. Radu, M. Chicu i A. Wellman, pełnomocnicy)

### **Sentencja**

- 1) *Odwołania zostają oddalone.*
- 2) *Republika Słowacka pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.*
- 3) *Republika Czeska, Republika Federalna Niemiec i Rumunia pokrywają własne koszty.*

---

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 27 z 25.1.2016.

---

**Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 25 października 2017 r. – Rumunia / Komisja Europejska  
(Sprawa C-599/15 P) <sup>(1)</sup>**

***(Odwołanie — Środki własne Unii Europejskiej — Decyzja 2007/436/WE — Odpowiedzialność finansowa państw członkowskich — Utrata określonych należności celnych przywozowych — Obowiązek zapłaty na rzecz Komisji Europejskiej kwoty odpowiadającej stracie — Skarga o stwierdzenie nieważności — Dopuszczalność — Pismo Komisji Europejskiej — Pojęcie „aktu zaskarżalnego”)***

(2017/C 437/05)

Język postępowania: rumuński

### **Strony**

*Wnoszący odwołanie:* Rumunia (przedstawiciele: R. H. Radu, M. Chicu i A. Wellman, pełnomocnicy)

*Druga strona postępowania:* Komisja Europejska (przedstawiciele: G.-D. Balan, A. Caeiros, A. Tokár i Z. Malůšková, pełnomocnicy)

*Interwenienci popierający stronę wnoszącą odwołanie:* Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Vláčil i T. Müller, pełnomocnicy), Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze i K. Stranz, pełnomocnicy), Republika Słowacka (przedstawiciel: B. Ricziová, pełnomocnik)

### **Sentencja**

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Rumunia pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.*
- 3) *Republika Czeska, Republika Federalna Niemiec i Republika Słowacka pokrywają własne koszty.*

---

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 38 z 1.2.2016.

**Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 25 października 2017 r. – Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS / Europejska Agencja Chemikaliów, Królestwo Niderlandów, Komisja Europejska**

(Sprawa C-650/15 P) <sup>(1)</sup>

[**Odwołanie — Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (REACH) — Artykuł 57 — Substancje wzbudzające szczególnie duże obawy — Oznakowanie — Artykuł 2 ust. 8 lit. b) — Wyłączenie — Artykuł 3 pkt 15 — Pojęcie „półproduktu” — Akryloamid]**

(2017/C 437/06)

Język postępowania: francuski

### Strony

Wnoszący odwołanie: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS (przedstawiciele: E. Mullier i R. Cana, avocats)

Druga strona postępowania: Europejska Agencja Chemikaliów (przedstawiciele M. Heikkilä i M. W. Broere, pełnomocnicy, wspierani przez J. Stuycka i S. Raesa, advocaten), Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: M. Bulterman i B. Koopman, pełnomocnicy), Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Talabér-Ritz, E. Manhaeve, K. Mifsud-Bonnici i D. Kukovec, pełnomocnicy)

### Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) i SNF SAS pokrywają, oprócz własnych kosztów, koszty poniesione przez Europejską Agencję Chemikaliów (ECHA).
- 3) Królestwo Niderlandów i Komisja Europejska pokrywają własne koszty.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 48 z 8.2.2016.

---

**Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 25 października 2017 r. – Komisja Europejska / Rada Unii Europejskiej**

(Sprawa C-687/15) <sup>(1)</sup>

[**Skarga o stwierdzenie nieważności — Konkluzje Rady Unii Europejskiej dotyczące Światowej Konferencji Radiokomunikacyjnej 2015 Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego — Artykuł 218 ust. 9 TFUE — Odstępstwo od przewidzianej formy prawnej — Brak wskazania podstawy prawnej]**

(2017/C 437/07)

Język postępowania: angielski

### Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Nicolae i F. Erlbacher, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: I. Šulce, J.P. Hix i O. Segnana, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Vlácil i M. Hedvábná, pełnomocnicy), Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze i K. Stranz, pełnomocnicy), Republika Francuska (przedstawiciele: F. Fize, G. de Bergues, B. Fodda i D. Colas, pełnomocnicy), Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: C. Brodie, M. Holt i D. Robertson, pełnomocnicy, wspierani przez J. Holmesa, barrister)

**Sentencja**

- 1) Stwierdza się nieważność konkluzji Rady Unii Europejskiej przyjętych w dniu 26 października 2015 r. na jej 3419. posiedzeniu, które odbyło się w Luksemburgu, na Światową Konferencję Radiokomunikacyjną 2015 (WRC-15) Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego (International Telecommunication Union – ITU).
- 2) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Republika Czeska, Republika Federalna Niemiec, Republika Francuska i Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywają własne koszty.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 68 z 22.2.2016.

**Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 26 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen – Belgia) – Argenta Spaarbank NV / Belgische Staat**

(Sprawa C-39/16) (<sup>1</sup>)

**(Odesłanie prejudycjalne — Podatki dochodowe od osób prawnych — Dyrektywa 90/435/EWG — Artykuł 1 ust. 2 i art. 4 ust. 2 — Spółki dominujące i zależne różnych państw członkowskich — Wspólny system podatkowy — Możliwość odliczenia podlegającego opodatkowaniu zysku spółki dominującej — Przepisy krajowe mające na celu zniesienie podwójnego opodatkowania zysków wypłaconych przez spółki zależne — Brak uwzględnienia istnienia związku pomiędzy odsetkami od pożyczek a finansowaniem udziału prowadzącego do wypłaty dywidend)**

(2017/C 437/08)

Język postępowania: niderlandzki

**Sąd odsyłający**

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

**Strony w postępowaniu głównym**

Strona skarżąca: Argenta Spaarbank NV

Strona pozwana: Belgische Staat

**Sentencja**

- 1) Artykuł 4 ust. 2 dyrektywy Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on przepisowi prawa krajowego takiemu jak art. 198 pkt 10<sup>o</sup> kodeksu podatków dochodowych z 1992 r., skonsolidowanego dekretem królewskim z dnia 10 kwietnia 1992 r. i zatwierdzonego ustawą z dnia 12 czerwca 1992 r., na którego podstawie odsetki płacone przez spółkę dominującą z tytułu pożyczki nie mogą zostać odliczone od podlegającego opodatkowaniu zysku tej spółki dominującej do kwoty równej kwocie dywidend, które już korzystają z odliczenia od podatku, otrzymanych z tytułu udziałów posiadanych przez tę spółkę dominującą w kapitale spółek zależnych przez okres krótszy niż rok, mimo że odsetki te nie mają związku z finansowaniem tych udziałów.

- 2) Artykuł 1 ust. 2 dyrektywy 90/435 należy interpretować w ten sposób, że nie upoważnia on państw członkowskich do stosowania przepisu krajowego takiego jak art. 198 pkt 10<sup>o</sup> kodeksu podatków dochodowych z 1992 r., skonsolidowanego dekretem królewskim z dnia 10 kwietnia 1992 r. i zatwierdzonego ustawą z dnia 12 czerwca 1992 r., w zakresie, w jakim wykracza on poza to, co jest konieczne w celu zapobiegania oszustwom i nadużyciom.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 136 z 18.4.2016.

**Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 26 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Zjednoczone Królestwo) – The English Bridge Union Limited / Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs**

(Sprawa C-90/16) <sup>(1)</sup>

*[Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Podatek od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 2006/112/WE — Zwolnienie świadczenia usług ściśle związanych z uprawianiem sportu — Pojęcie „sportu” — Aktywność cechująca się elementem fizycznym — Gra w brydża porównawczego]*

(2017/C 437/09)

Język postępowania: angielski

**Sąd odsyłający**

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

**Strony w postępowaniu głównym**

Strona skarżąca: The English Bridge Union Limited

Strona pozwana: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

**Sentencja**

Artykuł 132 ust. 1 lit. m) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że aktywność, taka jak brydż porównawczy, cechująca się elementem fizycznym, który wydaje się nieistotny, nie wchodzi w zakres pojęcia „sportu” w rozumieniu tego przepisu.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 145 z 25.4.2016.

**Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 25 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy – Polska) – postępowanie wszczęte przez POLBUD – WYKONAWSTWO sp. z o.o., w likwidacji**

(Sprawa C-106/16) <sup>(1)</sup>

*(Odesłanie prejudycjalne — Swoboda przedsiębiorczości — Przekształcenie transgraniczne spółki — Przeniesienie statutowej siedziby, któremu nie towarzyszy przeniesienie rzeczywistej siedziby — Odmowa wykreślenia z rejestru handlowego — Przepisy krajowe uzależniające wykreślenie z rejestru handlowego od rozwiązania spółki po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego — Zakres stosowania swobody przedsiębiorczości — Ograniczenie swobody przedsiębiorczości — Ochrona interesów wierzycieli, wspólników mniejszościowych i pracowników — Zwalczanie praktyk stanowiących nadużycie)*

(2017/C 437/10)

Język postępowania: polski

**Sąd odsyłający**

Sąd Najwyższy

**Strona w postępowaniu głównym**

POLBUD – WYKONAWSTWO sp. z o.o. w likwidacji

**Sentencja**

- 1) Artykuły 49 i 54 TFUE należy interpretować w ten sposób, że swoboda przedsiębiorczości ma zastosowanie do przeniesienia statutowej siedziby spółki utworzonej na mocy prawa jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego w celu przekształcenia jej w spółkę prawa tego innego państwa członkowskiego, w zgodzie z warunkami ustanowionymi w ustawodawstwie tego ostatniego państwa, któremu to przeniesieniu nie towarzyszy przeniesienie miejsca rzeczywistej siedziby rzeczony spółki.
- 2) Artykuły 49 i 54 TFUE należy interpretować w ten sposób, że postanowienia te stoją na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego, które uzależniają przeniesienie statutowej siedziby spółki utworzonej na podstawie prawa jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego w celu przekształcenia jej w spółkę prawa tego innego państwa członkowskiego, w zgodzie z warunkami ustanowionymi w ustawodawstwie tego ostatniego państwa, od przeprowadzenia likwidacji pierwszej spółki.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 211 z 13.6.2016.

**Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 26 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Kehl – Niemcy) – postępowanie karne przeciwko I**

(Sprawa C-195/16) <sup>(1)</sup>

**[Odesłanie prejudycjalne — Transport — Prawa jazdy — Dyrektywa 2006/126/WE — Artykuł 2 ust. 1 — Wzajemne uznawanie praw jazdy — Pojęcie „praw jazdy” — Zaświadczenie o zdaniu egzaminu na prawo jazdy (CEPC) upoważniające jego posiadacza do kierowania pojazdami na terytorium państwa członkowskiego, które wystawiło to zaświadczenie przed wydaniem ostatecznego prawa jazdy — Sytuacja, w której posiadacz CEPC kieruje pojazdem w innym państwie członkowskim — Obowiązek uznawania CEPC — Sankcje nałożone na posiadacza CEPC za kierowanie pojazdem poza terytorium państwa członkowskiego, które wydało CEPC — Proporcjonalność]**

(2017/C 437/11)

Język postępowania: niemiecki

**Sąd odsyłający**

Amtsgericht Kehl

**Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym**

I

Przy udziale: Staatsanwaltschaft Offenburg

**Sentencja**

- 1) Artykuł 2 ust. 1 dyrektywy 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy, a także art. 18, 21, 45, 49 i 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one uregulowaniu państwa członkowskiego, na którego podstawie owo państwo członkowskie może odmówić uznania zaświadczenia wydanego w innym państwie członkowskim, potwierdzającego istnienie uprawnienia jego posiadacza do kierowania pojazdami, jeżeli zaświadczenie to nie spełnia wymogów wzoru prawa jazdy określonego przez rzeczony dyrektywę, nawet w wypadku, gdy wymogi wydania prawa jazdy ustanowione przez tę dyrektywę są spełnione przez posiadacza owego zaświadczenia.



- 2) Artykuł 2 ust. 1 dyrektywy 2006/126, a także art. 21, 45, 49 i 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one temu, aby państwo członkowskie nakładało sankcję na osobę, która mimo iż spełniła wymogi wydania prawa jazdy przewidziane przez tę dyrektywę, kieruje pojazdem silnikowym na jego terytorium, nie posiadając prawa jazdy zgodnego z wymogami wzoru prawa jazdy przewidzianego przez rzeczoną dyrektywę, i która, w oczekiwaniu na wydanie takiego prawa jazdy przez inne państwo członkowskie, może wykazać istnienie swojego uprawnienia do kierowania pojazdami nabytego w tym innym państwie członkowskim jedynie za pomocą wydanego przez to państwo tymczasowego zaświadczenia, pod warunkiem że sankcja ta nie jest nieproporcjonalna w stosunku do wagi danych czynów. W tym zakresie do sądu odsyłającego należy uwzględnienie, w ramach oceny wagi naruszenia popełnionego przez zainteresowaną osobę oraz surowości sankcji, jaka miałaby zostać na nią nałożona, jako ewentualnej okoliczności łagodzącej, faktu, że zainteresowana osoba uzyskała uprawnienie do kierowania pojazdami w innym państwie członkowskim, poświadczone istnieniem zaświadczenia wydanego przez to inne państwo członkowskie, które to zaświadczenie zasadniczo zostanie wymienione przed jego wygaśnięciem, na wniosek zainteresowanej osoby, na prawo jazdy zgodne z wymogami wzoru prawa jazdy przewidzianego przez dyrektywę 2006/126. Sąd ten powinien także zbadać w ramach swej analizy, jakie realne zagrożenie dla bezpieczeństwa drogowego stanowiła zainteresowana osoba na jego terytorium.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 260 z 18.7.2016.

**Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 25 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof – Austria) – Majid Shiri, znany również jako Madzhdi Shiri.**

(Sprawa C-201/16) <sup>(1)</sup>

**[Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (UE) nr 604/2013 — Ustalanie państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego — Artykuł 27 — Środek zaskarżenia — Zakres kontroli sądowej — Artykuł 29 — Termin przeprowadzenia przekazania — Brak dokonania przekazania w wyznaczonym terminie — Obowiązki odpowiedzialnego państwa członkowskiego — Przeniesienie odpowiedzialności — Wymóg decyzji odpowiedzialnego państwa członkowskiego]**

(2017/C 437/12)

Język postępowania: niemiecki

**Sąd odsyłający**

Verwaltungsgerichtshof

**Strony w postępowaniu głównym**

**Majid Shiri, znany również jako Madzhdi Shiri**

przy udziale: **Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl**

**Sentencja**

- 1) Artykuł 29 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca należy interpretować w ten sposób, że jeżeli przekazanie nie zostało przeprowadzone w sześciomiesięcznym terminie określonym w art. 29 ust. 1 i 2 tego rozporządzenia, odpowiedzialność zostaje z mocy prawa przeniesiona na wnioskujące państwo członkowskie i odmowa przejścia lub wtórnego przejścia danej osoby przez odpowiedzialne państwo członkowskie nie jest konieczna.

- 2) Artykuł 27 ust. 1 rozporządzenia nr 604/2013, rozpatrywany w świetle motywu 19 tego rozporządzenia, jak również art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową powinien przysługiwać skuteczny i szybki środek zaskarżenia umożliwiający jej powołanie się na upływ sześciomiesięcznego terminu określonego w art. 29 ust. 1 i 2 rzeczonoego rozporządzenia, który nastąpił po wydaniu decyzji o przekazaniu. Przyznane w uregulowaniu krajowym takim jak to rozpatrywane w sprawie w postępowaniu głównym osobie ubiegającej się o udzielenie ochrony międzynarodowej prawo do powoływania się na okoliczności zaistniałe po wydaniu względem niej decyzji o przekazaniu, w ramach odwołania od tej decyzji, spełnia ten wymóg ustanowienia skutecznego i szybkiego środka zaskarżenia.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 260 z 18.7.2016.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 26 października 2017 r. – (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad Sofia-grad – Bułgaria) – Bałgarska energiyana borsa AD (BEB) / Komisija za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

(Sprawa C-347/16) <sup>(1)</sup>

[Odesłanie prejudycjalne — Artykuły 101 i 102 TFUE — Dyrektywa 2009/72/WE — Artykuły 9, 10, 13 i 14 — Rozporządzenie (WE) nr 714/2009 — Artykuł 3 — Rozporządzenie (UE) nr 1227/2011 — Artykuł 2 pkt 3 — Rozporządzenie (UE) 2015/1222 — Artykuł 1 ust. 3 — Wyznaczenie i certyfikacja niezależnego operatora systemu przesyłowego — Ograniczenie liczby licencjohoborców uprawnionych do przesyłu energii elektrycznej na terytorium danego państwa]

(2017/C 437/13)

Język postępowania: bułgarski

#### Sąd odsyłający

Administrativen sad Sofia-grad

#### Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bałgarska energiyana borsa AD (BEB)

Strona pozwana: Komisija za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

#### Sentencja

Artykuły 9, 10, 13 i 14 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 2003/54/WE, art. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 714/2009 w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1228/2003, art. 2 pkt 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii w związku z motywem 3 tego rozporządzenia, a także art. 1 ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1222 z dnia 24 lipca 2015 r. ustanawiającego wytyczne dotyczące alokacji zdolności przesyłowych i zarządzania ograniczeniami przesyłowymi, w okolicznościach takich jak w sprawie w postępowaniu głównym, nie stoją na przeszkodzie ustawodawstwu krajowemu, które ogranicza liczbę licencjohoborców uprawnionych do przesyłu energii elektrycznej na danym terytorium.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 326 z 5.9.2016.

**Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 26 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa – Łotwa) – „Aqua Pro” SIA / Valsts ieņēmumu dienests**

(Sprawa C-407/16) <sup>(1)</sup>

**[Odesłanie prejudycjalne — Unia celna — Wspólnotowy kodeks celny — Artykuł 220 ust. 1 i art. 220 ust. 2 lit. b) — Retrospektywne pokrycie należności celnych przywozowych lub wywozowych — Pojęcie „zaksięgowania należności celnych przywozowych” — Decyzja właściwego organu celnego — Termin do złożenia wniosku o zwrot lub umorzenie — Obowiązek przekazania sprawy Komisji Europejskiej — Materiał dowodowy w przypadku skargi na decyzję właściwego organu państwa członkowskiego przywozu]**

(2017/C 437/14)

Język postępowania: łotewski

**Sąd odsyłający**

Augstākā tiesa

**Strony w postępowaniu głównym**

Strona skarżąca: „Aqua Pro” SIA

Strona pozwana: Valsts ieņēmumu dienests

**Sentencja**

- 1) Artykuł 217 ust. 1 i art. 220 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2700/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2000 r., należy interpretować w ten sposób, że w przypadku retrospektywnego pokrycia należności celnych kwotę należności stwierdzonych przez organy celne uznaje się za zaksięgowaną, gdy organy celne wpiszą tę kwotę do rejestru lub zewidencjonują ją w inny, równoważny sposób, bez względu na to, czy decyzja organów administracji dotycząca zaksięgowania lub ustalenia obowiązku zapłaty należności jest przedmiotem odwołania na drodze administracyjnej lub sądowej.
- 2) Artykuł 220 ust. 2 lit. b) oraz art. 236, 239 i 243 rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem nr 2700/2000, należy interpretować w ten sposób, że w ramach odwołania na drodze administracyjnej lub sądowej, w rozumieniu art. 243 tego rozporządzenia, zmienionego rozporządzeniem nr 2700/2000, wniesionego na decyzję urzędu skarbowego o retrospektywnym zaksięgowaniu należności celnych przywozowych i o nakazaniu importerowi ich zapłaty ten ostatni może powołać się na uzasadnione oczekiwania na podstawie art. 220 ust. 2 lit. b) tego rozporządzenia, zmienionego rozporządzeniem nr 2700/2000, w celu zakwestionowania tego zaksięgowania, bez względu na to, czy wiadomo, czy importer złożył wniosek o umorzenie lub zwrot należności zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 236 i 239 tegoż rozporządzenia, zmienionego rozporządzeniem nr 2700/2000.
- 3) Artykuł 869 lit. b) rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1335/2003 z dnia 25 lipca 2003 r., należy interpretować w ten sposób, że w braku decyzji lub postępowania Komisji Europejskiej w rozumieniu art. 871 ust. 2 tego rozporządzenia, zmienionego rozporządzeniem nr 1335/2003, w sytuacji takiej jak ta rozpatrywana w postępowaniu głównym organy celne nie mogą same zdecydować, że nie zaksięgują retrospektywnie nieopobranych należności, uznawszy, że spełnione zostały przesłanki powołania się na uzasadnione oczekiwania na podstawie art. 220 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem nr 2700/2000, oraz że organy te są obowiązane skierować sprawę do Komisji, jeżeli uznają, że Komisja popełniła błąd w rozumieniu tego przepisu rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem nr 2700/2000, albo jeżeli okoliczności sprawy głównej są związane z wynikami dochodzenia Unii Europejskiej w rozumieniu art. 871 ust. 1 tiret drugie rozporządzenia nr 2454/93, zmienionego rozporządzeniem nr 1335/2003, lub gdy kwota danych należności celnych wynosi 500 000 EUR lub więcej.

- 4) Artykuł 220 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem nr 2700/2000, należy interpretować w ten sposób, że zawarte w raporcie Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF-u) informacje dotyczące zachowania organów celnych państwa wywozu i eksportera zaliczają się do dowodów, które należy brać pod uwagę w celu ustalenia, czy spełnione są przesłanki do tego, by importer mógł powołać się na uzasadnione oczekiwania na podstawie tego przepisu. Jeżeli jednak okaże się, że taki raport, zważywszy na informacje, jakie zawiera, jest niewystarczający dla wykazania *lege artis*, czy przesłanki te są rzeczywiście pod każdym względem spełnione, co powinien ocenić sąd krajowy, organy celne mogą zostać zmuszone do dostarczenia w tym celu dodatkowych dowodów, w szczególności poprzez przeprowadzenie kontroli po zwolnieniu towarów.
- 5) Artykuł 220 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem nr 2700/2000, należy interpretować w ten sposób, że to sąd odsyłający powinien ocenić, w świetle wszystkich konkretnych elementów sporu w postępowaniu głównym, a w szczególności dowodów dostarczonych w tym celu przez strony postępowania głównego, czy spełnione są przesłanki do tego, by importer mógł powołać się na uzasadnione oczekiwania na podstawie tego przepisu. Do celów tej oceny informacje uzyskane podczas kontroli po zwolnieniu towarów nie przeważają nad informacjami zawartymi w raporcie Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF-u).
- 6) Artykuł 875 rozporządzenia nr 2454/93, zmienionego rozporządzeniem nr 1335/2003, należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie jest związane, zgodnie z warunkami określonymi przez Komisję Europejską zgodnie z tym artykułem, oceną Komisji zawartą w decyzji wydanej na podstawie art. 873 tego rozporządzenia, zmienionego rozporządzeniem nr 1335/2003, w odniesieniu do innego państwa członkowskiego, w przypadkach, w których występują kwestie porównywalne pod względem faktycznym i prawnym, co powinny sprawdzić jego organy administracji i sądy, z uwzględnieniem w szczególności informacji dotyczących zachowania eksportera lub organów celnych państwa wywozu, takich jak te wynikające z raportu Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF-u), który stanowi podstawę tej decyzji.
- 7) Artykuł 220 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem nr 2700/2000, oraz art. 875 rozporządzenia nr 2454/93, zmienionego rozporządzeniem nr 1335/2003, należy interpretować w ten sposób, że organy celne mogą dokonywać wszelkich kontroli po zwolnieniu towarów, jakie tylko uznają za niezbędne, i korzystać z uzyskanych w ich trakcie informacji zarówno po to, by sprawdzić, czy spełnione są przesłanki do tego, by importer mógł powołać się na uzasadnione oczekiwania na podstawie art. 220 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem nr 2700/2000, jak i po to, by określić, czy w rozpatrywanym przez nie przypadku występują kwestie „porównywalne” pod względem faktycznym i prawnym, w rozumieniu art. 875 rozporządzenia nr 2454/93, zmienionego rozporządzeniem nr 1335/2003, do przypadku będącego przedmiotem decyzji o niezaksięgowaniu należności, którą Komisja wydała na podstawie art. 873 rozporządzenia nr 2454/93, zmienionego rozporządzeniem nr 1335/2003.
- 8) Artykuł 220 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem nr 2700/2000, należy interpretować w ten sposób, że fakt, iż importer dokonał przywozu towarów na podstawie umowy dystrybucji, nie ma wpływu na jego zdolność powołania się na swoje uzasadnione oczekiwania, na tych samych warunkach, co importer, który dokonał przywozu towarów, kupując je bezpośrednio od eksportera, czyli jeżeli spełnione są łącznie trzy przesłanki. Przede wszystkim konieczne jest, aby pobór ceł nie nastąpił wskutek błędu samych właściwych organów, następnie, aby był to błąd, który nie mógł w racjonalny sposób zostać wykryty przez działającą w dobrej wierze osobę zobowiązaną do pokrycia należności celnych, i wreszcie, aby osoba ta przestrzegła wszystkich obowiązujących przepisów dotyczących jej zgłoszenia celnego. W tym celu importer powinien zabezpieczyć się przed ryzykiem dochodzenia retrospektywnego pokrycia należności celnych, w szczególności poprzez dążenie do uzyskania od strony tej umowy dystrybucji, przy zawieraniu umowy lub później, wszelkich dowodów potwierdzających prawidłowość wydania świadectwa pochodzenia na „formularzu A” dla tych towarów. Takie uzasadnione oczekiwania w rozumieniu rzeczzonego przepisu nie występują tym samym między innymi, gdy importer, pomimo iż miał oczywiste powody, by wątpić w prawdziwość świadectwa pochodzenia na „formularzu A”, nie dowiedział się od kontrahenta o okolicznościach wydania tego świadectwa w celu ustalenia, czy wątpliwości te są uzasadnione.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 343 z 19.09.2016.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 26 października 2017 r. – Global Steel Wire, SA (C-454/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-455/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-456/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-458/16 P) / Komisja Europejska

(Sprawy połączone od C-454/16 P do C-456/16 P i C-458/16 P) <sup>(1)</sup>

[*Odwołanie — Rozporządzenie (WE) nr 1/2003 — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejski rynek stali sprężającej — Naruszenie art. 101 TFUE — Grzywny — Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywny z 2006 r. — Punkt 35 — Zdolność płatnicza — Nowy wniosek o zmniejszenie kwoty grzywny ze względu na brak zdolności płatniczej — Pismo w sprawie odrzucenia — Skarga na to pismo — Dopuszczalność*]

(2017/C 437/15)

Język postępowania: hiszpański

### Strony

Wnoszący odwołanie: Global Steel Wire, SA (C-454/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-455/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-456/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-458/16 P) (przedstawiciele: F. González Díaz, A. Tresandi Blanco i V. Romero Algarra, abogados)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Castillo de la Torre i C. Urraca Caviedes, pełnomocnicy)

### Sentencja

- 1) Odwołania zostają oddalone.
- 2) Global Steel Wire SA, Moreda-Riviere Trefilerías SA, Trefilerías Quijano SA i Trenzas y Cables de Acero PSC SL zostają obciążone kosztami postępowania.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 392 z 24.10.2016.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 26 października 2017 r. – Global Steel Wire, SA (C-457/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-459/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-460/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-461/16 P) / Komisja Europejska

(Sprawy połączone C-457/16 P i od C-459/16 P do C-461/16 P) <sup>(1)</sup>

[*Odwołanie — Rozporządzenie (WE) nr 1/2003 — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejski rynek stali sprężającej — Naruszenie art. 101 TFUE — Możliwość przypisania spółce dominującej noszącego znamiona naruszenia zachowania jej spółek zależnych — Pojęcie przedsiębiorstwa — Wskazówki co do istnienia jednostki gospodarczej — Domniemanie rzeczywistego wywierania decydującego wpływu — Nastęstwo prawne przedsiębiorstw — Kwota grzywny — Zdolność płatnicza — Przesłanki — Poszanowanie prawa do obrony*]

(2017/C 437/16)

Język postępowania: hiszpański

### Strony

Wnoszący odwołanie: Global Steel Wire, SA (C-457/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-459/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-460/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-461/16 P) (przedstawiciele: F. González Díaz, A. Tresandi Blanco i V. Romero Algarra, abogados)

Druga strona postępowania: (przedstawiciele: F. Castillo de la Torre i C. Urraca Caviedes, pełnomocnicy, wspierani przez L. Ortiza Blanca i A. Lamadrída de Pabla, abogados)

**Sentencja**

- 1) Odwołania zostają oddalone.
- 2) Global Steel Wire SA, Trenzasy y Cables de Acero PSC SL, Trefilerías Quijano SA i Moreda-Riviere Trefilerías SA zostają obciążone kosztami postępowania.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 392 z 24.10.2016.

**Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 26 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Najwyższy sąd Slovenskej republiky – Słowacja) – Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky / BB construct s. r. o.**

(Sprawa C-534/16) <sup>(1)</sup>

**(Odesłanie prejudycjalne — Podatek od towarów i usług (VAT) — Dyrektywa 2006/112/WE — Wpisanie do rejestru podatników VAT — Uregulowanie krajowe nakładające wymóg ustanowienia gwarancji — Zwalczanie oszustw podatkowych — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Wolność prowadzenia działalności gospodarczej — Zasada niedyskryminacji — Zasada ne bis in idem — Zasada niezwiązania wstecz)**

(2017/C 437/17)

Język postępowania: słowacki

**Sąd odsyłający**

Najwyższy sąd Slovenskej republiky

**Strony w postępowaniu głównym**

Strona skarżąca: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Strona pozwana: BB construct s. r. o.

**Sentencja**

- 1) Artykuł 273 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej i art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one temu, aby w trakcie rejestracji dla celów podatku od wartości dodanej podatnika, którego zarządzający był uprzednio zarządzającym lub współnikiem innej osoby prawnej, która nie wykonywała swoich obowiązków w dziedzinie podatkowej, organ podatkowy nakładał na tego podatnika obowiązek ustanowienia gwarancji, której kwota może osiągnąć 500 000 EUR, o ile wymagana od tego podatnika gwarancja nie wykracza poza to, co jest konieczne dla osiągnięcia celów przewidzianych w owym art. 273, czego weryfikacja należy do sądu odsyłającego.
- 2) Zasadę równego traktowania należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się ona temu, aby organ podatkowy wymagał od nowego podatnika w chwili jego rejestracji dla celów podatku od wartości dodanej ustanowienia takiej gwarancji z powodu jego powiązań z inną osobą prawną mającą zaległości podatkowe.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 22 z 23.1.2017.



**Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 8 czerwca 2017 r. T-341/13 RENV,  
Groupe Léa Nature / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu  
18 sierpnia 2017 r. przez Groupe Léa Nature**

**(Sprawa C-505/17 P)**

(2017/C 437/18)

*Język postępowania: angielski*

**Strony**

*Wnoszący odwołanie:* Groupe Léa Nature (przedstawiciel: adwokat E. Baud)

*Druga strona postępowania:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej; Debonair Trading Internacional Lda

**Żądania wnoszącego odwołanie**

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 8 czerwca 2017 r.;
- przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd;
- obciążenie Debonair kosztami postępowania.

**Zarzuty i główne argumenty**

Na poparcie odwołania wnosząca odwołanie podnosi dwa zarzuty.

Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, polegającego na odejściu od utrwalonego orzecznictwa odnośnie do oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w przypadku znaków towarowych.

Na poparcie tego zarzutu wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd:

- nie zastosował odpowiednich kryteriów ustalania właściwego kręgu odbiorców;
- nie dokonał prawidłowej oceny podobieństwa oznaczeń;
- nie zastosował prawidłowo odpowiednich wymogów dotyczących oceny nabycia przez oznaczenie odróżniającego charakteru wskutek używania; oraz
- nie przeprowadził prawidłowej analizy całościowej oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

Zarzut drugi, dotyczący naruszenia art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009, polegającego na odejściu od utrwalonego orzecznictwa odnośnie do działań godzących w renomę wcześniejszego znaku towarowego.

Na poparcie tego zarzutu wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd:

- nie zastosował wszystkich kryteriów ustalania renomy wcześniejszego znaku towarowego;
- nie dokonał prawidłowej oceny podobieństwa oznaczeń;
- nie przeprowadził prawidłowej analizy istnienia po stronie właściwego kręgu odbiorców powiązania między znakami towarowymi; oraz
- nie przeprowadził prawidłowej analizy negatywnych skutków zgłoszenia dla renomy wcześniejszego znaku towarowego.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy)  
w dniu 21 września 2017 r. – Finanzamt Goslar / baumgarten sports & more GmbH**

**(Sprawa C-548/17)**

(2017/C 437/19)

*Język postępowania: niemiecki*

**Sąd odsyłający**

Bundesfinanzhof

**Strony w postępowaniu głównym**

*Strona skarżąca:* Finanzamt Goslar

*Strona przeciwna:* baumgarten sports & more GmbH

**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy art. 63 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej <sup>(1)</sup>, przy uwzględnieniu zadania przypadającego podatnikowi jako poborcy podatku na rzecz organów skarbowych, należy interpretować zawężająco w ten sposób, że kwota podlegająca pobraniu za świadczenie
  - a) jest wymagalna, albo
  - b) przynajmniej bezwarunkowo należna?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej: czy podatnik jest zobowiązany uiścić zaliczki na podatek należny za świadczenie przez okres dwóch lat, w sytuacji gdy może on otrzymać wynagrodzenie za swoje świadczenie (w części) dopiero po upływie dwóch lat od zaistnienia zdarzenia powodującego powstanie obowiązku podatkowego?
- 3) W przypadku udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi twierdzącej: czy uwzględniając uprawnienia przysługujące im na podstawie art. 90 ust. 2 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, państwa członkowskie mogą uznać, że korekty przewidzianej w art. 90 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej można dokonać już w odniesieniu do okresu rozliczeniowego, w którym podatek stał się należny, w przypadku gdy ze względu na brak wymagalności podatnik może otrzymać należną kwotę dopiero po upływie dwóch lat od momentu powstania obowiązku podatkowego?

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 347, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy)  
w dniu 21 września 2017 r. – Alpenchalets Resorts GmbH/Finanzamt München Abteilung  
Körperschaften**

**(Sprawa C-552/17)**

(2017/C 437/20)

*Język postępowania: niemiecki*

**Sąd odsyłający**

Bundesfinanzhof.

**Strony w postępowaniu głównym**

*Strona skarżąca:* Alpenchalets Resorts GmbH

*Strona pozwana:* Finanzamt München Abteilung Körperschaften

### Pytania prejudycjalne

- 1) Czy świadczenie polegające w zasadniczej mierze na udostępnieniu mieszkania wakacyjnego, w którego przypadku dodatkowe składniki świadczenia należą traktować wyłącznie jako świadczenia pomocnicze w stosunku do świadczenia głównego, zgodnie z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie Van Ginkel z dnia 12 listopada 1992 r., C-163/91 (EU:C:1992:435) podlegają procedurze szczególnej dla biur podróży stosownie do art. 306 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej<sup>(1)</sup>?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: Czy to świadczenie obok procedury szczególnej dla biur podróży stosownie do art. 306 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej może także podlegać obniżeniu stawki podatku z tytułu zakwaterowania w obiektach wypoczynkowych w rozumieniu art. 98 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w połączeniu z załącznikiem III pkt 12?

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 347, s. 1.

---

**Odwwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 13 lipca 2017 r. w sprawie T-607/16,  
OZ / Europejski Bank Inwestycyjny, wniesione w dniu 22 września 2017 r. przez OZ**

**(Sprawa C-558/17 P)**

(2017/C 437/21)

*Język postępowania: angielski*

### Strony

Wnoszący odwołanie: OZ (przedstawiciel: adwokat B. Maréchal)

Druga strona postępowania: Europejski Bank Inwestycyjny

### Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku w sprawie T-607/16 w całości;
- stwierdzenie nieważności decyzji Dr. Wernera Hoyera, Prezesa EBI z dnia 16 października 2015 r. wydanej w postępowaniu DAW [Dignity at Work] (w sprawie godności w pracy) wszczętym na wniosek OZ z dnia 20 maja 2015 r. wobec przełożonego F, w wyniku dochodzenia przeprowadzonego przez komisję dochodzeniową oraz stwierdzenie nieważności sprawozdania z dnia 14 września 2015 r. dotyczącego wniosku OZ, w którym to sprawozdaniu skarga OZ została oddalona i w którym zawarto nieodpowiednie zalecenia;
- pokrycie kosztów leczenia wynikającego z urazu doznanego przez OZ w kwocie (i) dotychczas poniesionych 977 EUR (z VAT) oraz (ii) prowizorycznie w kwocie kwoty 5 850 EUR na przyszłe koszty leczenia;
- zadośćuczynienie za krzywdę w kwocie 20 000 EUR;
- pokrycie kosztów prawnych niniejszego postępowania w kwocie 35 100 EUR (z VAT);
- obciążenie EBI kosztami niniejszego odwołania oraz postępowania przed Sądem;
- nakazanie ponownego wszczęcia przez EBI postępowania DAW lub wydania nowej decyzji przez Prezesa EBI.

### Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie twierdzi, że Trybunał powinien uchylić wyrok Sądu z dnia 13 lipca 2017 r., *OZ v Europejski Bank Inwestycyjny* (sprawa T-607/16), w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Prezesa EBI z dnia 16 października 2015 r. wydanej w postępowaniu dochodzeniowym w sprawie godności w pracy, wszczętym na wniosek OZ w sprawie godności w pracy z dnia 20 maja 2015 r., w odniesieniu do F, które to postępowanie dotyczyło zarzutów molestowania seksualnego i zostało przeprowadzone przez komisję dochodzeniową, oraz o stwierdzenie nieważności sprawozdania komisji dochodzeniowej z dnia 14 września 2015 r. dotyczącego wniosku w sprawie godności w pracy złożonego przez OZ w dniu 20 maja 2015 r. (zwanym dalej „kwestionowanymi decyzją i sprawozdaniem”).

Sprawa dotyczy podniesionych przez OZ wobec przełożonego, F, zarzutów molestowania seksualnego, które miało miejsce w latach 2011-2014 i skłoniło OZ do wszczęcia oficjalnego postępowania w sprawie godności w pracy, o co wystąpiła w dniu 20 maja 2015 r.

Zgodnie z postępowaniem w sprawie godności w pracy komisja dochodzeniowa wydała sprawozdanie, z dnia 14 września 2014 r., na którego podstawie Prezes Europejskiego Banku Inwestycyjnego wydał decyzję z dnia 16 października 2015 r.

Wnosząca odwołanie podnosi, że: (i) w postępowaniu dochodzeniowym miało miejsce szereg nieprawidłowości, w szczególności w zakresie naruszeń dotyczących prawa OZ do sprawiedliwego rozpatrzenia jej sprawy i wysłuchania (zapisanych w art. 6 Europejskiej konwencji praw człowieka („EKPC”) i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej („KPP”) oraz (ii) zarówno sprawozdanie jak i decyzja zawierają szereg elementów, które nie tylko nie mają istotnego znaczenia dla rozpatrzenia skargi OZ na molestowanie seksualne, która należy do sfery życia prywatnego OZ, powinny więc zostać usunięte, lub są bez znaczenia i wykraczają poza zakres dochodzenia.

Po nieudanych próbach zawarcia ugody, w szczególności poprzez wszczęcie postępowania ugodowego na podstawie art. 41 regulaminu pracowniczego Europejskiego Banku Inwestycyjnego (którego niepowodzenie stwierdzono w dniu 22 kwietnia 2016 r.), OZ za pośrednictwem adwokata, Benoit Maréchała, wniosła do Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej skargę o stwierdzenie nieważności decyzji i sprawozdania.

W wyroku z dnia 13 lipca 2017 r. Sąd oddalił skargę. Sąd uznał, że Europejski Bank Inwestycyjny nie dopuścił się wobec OZ działań niezgodnych z prawem w ramach dochodzenia w sprawie molestowania seksualnego oraz oddalił wniosek o odszkodowanie.

OZ wnosi niniejsze odwołanie, podnosząc naruszenie prawa Unii Europejskiej przez Sąd, oraz zmierza do wykazania odpowiedzialności EBI.

- Zarzut pierwszy: naruszenie zasad postępowania w sprawie godności w pracy oraz art. 6 EKPC i art. 47 KPP: zasady prawa OZ do rzetelnego środka odwoławczego, wysłuchania i sprawiedliwego procesu, zgodnie z art. 6 Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, zostały naruszone w toku dochodzenia w sprawie wniosku dotyczącego molestowania.
- Zarzut drugi: naruszenie art. 8 EKPC i art. 7 KPP: zawarcie niemających istotnego znaczenia elementów i uwag w sprawozdaniu oraz decyzji Prezesa EBI – naruszenie prawa OZ do poszanowania życia prywatnego.
- Zarzut trzeci: naruszenie oparte na odmowie rzetelnego procesu, gdyż Sąd nie orzekał na podstawie przedstawionych okoliczności faktycznych i prawnych.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Nacional (Hiszpania) w dniu 25 września 2017 r. – Nestrade S.A. / Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) i Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)**

**(Sprawa C-C-562/17)**

(2017/C 437/22)

*Język postępowania: hiszpański*

**Sąd odsyłający**

Audiencia Nacional.

**Strony w postępowaniu głównym**

*Strona skarżąca:* Nestrade S.A..

*Druga strona postępowania:* Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) i Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC).

**Pytania prejudycjalne**

1.o Czy można zmienić rozwiązanie zawarte w wyroku Petroma (sprawa C-271/12) <sup>(1)</sup> w ten sposób, aby dopuścić zwrot kwot VAT, o który wnioskuje przedsiębiorstwo niemające siedziby w Unii, pomimo że zapadła wcześniej decyzja organu administracyjnego odmawiająca tego zwrotu, ponieważ przedsiębiorstwo to nie odpowiedziało na wezwanie organu podatkowego o poinformowanie go o NIP, biorąc pod uwagę, iż organ ten posiadał już w owej chwili wspomnianą informację, dostarczoną przez skarżącą przy okazji odpowiedzi na inne wezwania?

W przypadku odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytanie:

2.o Czy można przyjąć, że zastosowanie z mocą wsteczną wyroku Senatex (sprawa C-518/14) <sup>(2)</sup> wymaga uchylecia decyzji administracyjnej odmawiającej zwrotu wspomnianych kwot VAT, z uwagi na to, że rzeczona decyzja ograniczyła się do utrzymania w mocy wcześniejszej prawomocnej decyzji administracyjnej odmawiającej zwrotu tych kwot, która została wydana przez AEAT w postępowaniu innym niż przewidziane przez ustawę dla takiego przypadku, a ponadto ograniczała prawa wnioskującego o zwrot, pozbawiając go prawa do obrony?

<sup>(1)</sup> Wyrok z dnia 8 maja 2013 r., Petroma Transports i in., C-271/12, EU:C:2013:297.

<sup>(2)</sup> Wyrok z dnia 15 września 2016 r., Senatex, C-518/14, EU:C:2016:691.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 28 września 2017 r. – Sofina SA, Rebelco SA, Sidro SA / Ministre de l'Action et des Comptes publics**

**(Sprawa C-575/17)**

(2017/C 437/23)

*Język postępowania: francuski*

**Sąd odsyłający**

Conseil d'État.

**Strony w postępowaniu głównym**

*Strona skarżąca:* Sofina SA, Rebelco SA, Sidro SA

*Strona pozwana:* Ministre de l'Action et des Comptes publics

**Pytania prejudycjalne**

1. Czy art. 56 i 58 traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, obecnie art. 63 i 65 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że niekorzystne skutki w zakresie płynności finansowej wynikające z pobierania podatku u źródła od dywidend wypłacanych ponoszącym stratę spółkom niebędącym rezydentami, podczas gdy ponoszące stratę spółki będące rezydentami podlegają opodatkowaniu od kwoty otrzymywanych przez nie dywidend dopiero w roku podatkowym, w którym ewentualnie ponownie osiągają zysk, stanowią same w sobie różnicę w traktowaniu o cechach ograniczenia swobody przepływu kapitału?
2. Czy ewentualne ograniczenie swobody przepływu kapitału, o którym mowa w poprzednim pytaniu, można w świetle wymogów wynikających z art. 56 i 58 traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, obecnie art. 63 i 65 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, uznać za uzasadnione koniecznością zagwarantowania skuteczności poboru podatku, ponieważ spółki niebędące rezydentami nie podlegają nadzorowi francuskiej administracji podatkowej, lub koniecznością zachowania rozdziału kompetencji podatkowych między państwami członkowskimi?
3. W sytuacji, gdy stosowanie kwestionowanego podatku pobieranego u źródła może co do zasady być dopuszczalne w świetle swobodnego przepływu kapitału:
  - czy postanowienia te stoją na przeszkodzie pobraniu podatku u źródła od dywidend wypłacanych przez spółkę będącą rezydentem na rzecz ponoszącej straty i niebędącej rezydentem spółki z innego państwa członkowskiego, jeśli ta ostatnia spółka zaprzestaje swojej działalności bez ponownego osiągnięcia zysku, podczas gdy znajdująca się w takiej sytuacji spółka będąca rezydentem nie podlega w rzeczywistości opodatkowaniu od kwoty tych dywidend?
  - czy postanowienia te należy interpretować w ten sposób, że w przypadku występowania przepisów podatkowych wprowadzających różne traktowanie dywidend w zależności od tego, czy są one wypłacane rezydentom czy nierezydentom, należy porównać rzeczywiste obciążenie podatkowe ponoszone przez każdego z nich w związku z tymi dywidendami, a więc ograniczenie swobody przepływu kapitału wynikające z tego, że przepisy te wykluczają wyłącznie w przypadku nierezydentów odliczenie kosztów bezpośrednio związanych z samym uzyskaniem dywidend, można uważać za uzasadnione różnicą stawek między opodatkowaniem według prawa powszechnego obciążającym rezydentów w późniejszym roku podatkowym, a podatkiem pobranym u źródła od dywidend wypłaconych nierezydentom, jeśli różnica ta rekompensuje z punktu widzenia kwoty zapłaconego podatku różnicę w podstawie opodatkowania?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja)  
w dniu 12 października 2017 r. – Henri Pouvin, Marie Dijoux, małżonka Henriego Pouvin /  
Electricité de France**

**(Sprawa C-590/17)**

(2017/C 437/24)

*Język postępowania: francuski*

**Sąd odsyłający**

Cour de cassation

**Strony w postępowaniu głównym**

*Strona wnosząca kasację:* Henri Pouvin, Marie Dijoux, małżonka Henriego Pouvin

*Druga strona postępowania kasacyjnego:* Electricité de France

**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy art. 2 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich <sup>(1)</sup> należy interpretować w ten sposób, że spółka, taka jak spółka EDF, gdy udziela pracownikowi pożyczki na zakup nieruchomości w celu wsparcia nabycia własnego mieszkania, do której są uprawnione wyłącznie osoby zatrudnione w spółce, działa jako przedsiębiorca?



- 2) Czy art. 2 powyższej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że spółka, taka jak spółka EDF, gdy udziela pożyczki na zakup nieruchomości małżonkowi pracownika, który sam nie jest zatrudniony w tej spółce, lecz jest współpożyczkobiorcą solidarnym, działa jako przedsiębiorca?
- 3) Czy art. 2 powyższej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że pracownik spółki takiej jak spółka EDF, który zawiera z nią taką pożyczkę na zakup nieruchomości, działa jako konsument?
- 4) Czy art. 2 powyższej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że małżonek tego pracownika, który zawiera tę samą pożyczkę, nie jako pracownik spółki, lecz współpożyczkobiorca solidarny, działa jako konsument?

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 95, s. 29.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja)  
w dniu 16 października 2017 r. – Apple Sales International, Apple Inc., Apple retail France EURL /  
MJA, jako syndyk masy upadłości eBizcuss.com (eBizcuss)**

(Sprawa C-595/17)

(2017/C 437/25)

Język postępowania: francuski

**Sąd odsyłający**

Cour de cassation

**Strony w postępowaniu głównym**

Strona skarżąc: Apple Sales International, Apple Inc., Apple retail France EURL

Strona przeciwna: MJA, jako syndyk masy upadłości eBizcuss.com (eBizcuss)

**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy artykuł 23 rozporządzenia nr 44/2001 <sup>(1)</sup> należy interpretować w ten sposób, że zezwala on sądowi krajowemu, przed który dystrybutor wytoczył przeciwko swojemu dostawcy powództwo o odszkodowanie na podstawie art. 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na zastosowanie klauzuli prorogacyjnej uzgodnionej w umowie obowiązującej między stronami?
- 2) Czy, w przypadku udzielenia na pierwszej pytanie odpowiedzi twierdzącej, art. 23 rozporządzenia nr 44/2001 należy interpretować w ten sposób, że zezwala on sądowi krajowemu, przed który dystrybutor wytoczył przeciwko swojemu dostawcy powództwo o odszkodowanie na podstawie art. 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na zastosowanie klauzuli prorogacyjnej zawartej w umowie obowiązującej między stronami, również w wypadku, gdy wspomniana klauzula nie odnosiłaby się w wyraźny sposób do sporów dotyczących odpowiedzialności powstałej w wyniku naruszenia prawa konkurencji?
- 3) Czy art. 23 rozporządzenia nr 44/2001 należy interpretować w ten sposób, że zezwala on sądowi krajowemu, przed który dystrybutor wytoczył przeciwko swojemu dostawcy powództwo o odszkodowanie na podstawie art. 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej na niezastosowanie klauzuli prorogacyjnej uzgodnionej w umowie obowiązującej między stronami w wypadku, gdy nie zostało stwierdzone żadne naruszenie prawa konkurencji ani przez organ krajowy ani przez organ europejski?

<sup>(1)</sup> Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, Dz.U. L 12, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 19, t. 4, s. 42.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 16 października 2017 r. – Japan Tobacco International SA, Japan Tobacco International France SAS / Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics, Ministre des Solidarités et de la Santé**

(Sprawa C-596/17)

(2017/C 437/26)

Język postępowania: francuski

**Sąd odsyłający**

Conseil d'État

**Strony w postępowaniu głównym**

Strona skarżąca: Japan Tobacco International SA, Japan Tobacco International France SAS

Strona przeciwna: Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics, Ministre des Solidarités et de la Santé

**Pytania prejudycjalne**

1. Czy dyrektywę 2015/64/UE z dnia 21 czerwca 2011 r. <sup>(1)</sup> należy interpretować w ten sposób, że z uwagi na definicje wyrobów tytoniowych, które ustanawia w art. 2, 3 i 4 reguluje ona także ceny wyrobów tytoniowych w opakowaniach?
2. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie, czy art. 15 dyrektywy z dnia 21 czerwca 2011 r., w zakresie w jakim ustanawia on zasadę swobodnego ustalania cen wyrobów tytoniowych, należy interpretować w ten sposób, że zakazuje on regulacji dotyczącej określania cen tych wyrobów dla 1 000 sztuk lub 1 000 gram, co skutkuje tym, że producentom wyrobów tytoniowych zakazane jest kształtowanie cen w zależności od ewentualnych różnic w koszcie opakowania tych wyrobów?

<sup>(1)</sup> Dyrektywa Rady 2011/64/UE z dnia 21 czerwca 2011 r. w sprawie struktury oraz stawek akcyzy stosowanych do wyrobów tytoniowych (Dz.U. L 176, s. 24).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Giudice di Pace di Roma (Włochy) w dniu 16 października 2017 r. – Pina Cipollone / Ministero della Giustizia**

(Sprawa C-600/17)

(2017/C 437/27)

Język postępowania: włoski

**Sąd odsyłający**

Giudice di Pace di Roma

**Strony w postępowaniu głównym**

Strona skarżąca: Pina Cipollone

Strona pozwana: Ministero della Giustizia (ministerstwo sprawiedliwości)

**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy, ze względu na swoją działalność usługową, sędzia pokoju (strona skarżąca) objęty jest zakresem pojęcia „pracownika zatrudnionego na czas określony”, które zawarte jest w art. 1 ust. 3 i art. 7 dyrektywy 2003/88 <sup>(1)</sup>, w związku z klauzulą 2 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony <sup>(2)</sup> i art. 31 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”)?

- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy – do celów stosowania klauzuli 4 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony – sędziego sądu powszechnego lub „*togato*” można uznać za pracownika zatrudnionego na czas nieokreślony, którego status jest porównywalny do statusu pracownika na zatrudnionego na czas określony, jakim jest sędzia pokoju?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie, czy różnica pomiędzy postępowaniem rekrutacyjnym w odniesieniu do sędziów sądów powszechnych zatrudnionych na czas nieokreślony a procedurami naboru przewidzianymi przez ustawę w odniesieniu do rekrutacji sędziów pokoju zatrudnianych na czas określony stanowi powód o charakterze obiektywnym w rozumieniu klauzuli 4 pkt 1 lub 4 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, w celu uzasadnienia, że „żywe prawo” (orzecznictwo sądowe), wynikające z wyroku nr 13721/2017 Corte di Cassazione (sądu kasacyjnego, Włochy) orzekającego w składzie izb połączonych oraz z uchwały nr 464/2017 Consiglio di Stato (rady stanu, Włochy) z dnia 8 kwietnia 2017 r., nie stosuje do sędziów pokoju, tak jak skarżąca, która jest zatrudniona na czas określony, takich samych warunków pracy jak te, które są stosowane do posiadających porównywalny status sędziów sądów powszechnych zatrudnionych na czas nieokreślony, a także w celu uzasadnienia, że nie znajdują zastosowania środki mające na celu zapobieżenie odwoływaniu się w sposób stanowiący nadużycie do następujących po sobie umów na czas określony, a także karanie takiej praktyki, które to środki przewidziane są w klauzuli 5 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony oraz w transponującym te przepisy ustawodawstwie krajowym, zważywszy na fakt, że prawo krajowe nie ustanawia żadnego przepisu, nawet rangi konstytucyjnej, który mógłby uzasadniać dyskryminację w zakresie warunków pracy lub całkowity zakaz przekształcania w stosunek pracy na czas nieokreślony stosunku pracy, w jakim pozostają sędziowie pokoju, także w świetle poprzednich przepisów prawa krajowego [la legge n. 217 – Sistemazione giuridico-economica dei vice pretori onorari incaricati di funzioni giudiziarie ai sensi del secondo comma dell’articolo 32 dell’ordinamento giudiziario (ustawa nr 217, status prawny i wynagrodzenie asystentów sądowych *onorari* pełniących funkcje sądowe na mocy art. 32 akapit drugi [rozporządzenia królewskiego dotyczącego] organizacji wymiaru sprawiedliwości), z dnia 18 maja 1974 r. (GURI nr 150, z dnia 10 czerwca 1974 r.)], które już przewidywały, w odniesieniu do niektórych *onorari* (a w szczególności asystentów sądowych *onorari*), korzystanie z takich samych warunków pracy [jak te, z których korzystają sędziowie sądów powszechnych] oraz przekształcenie ich stosunków pracy w stosunki pracy na czas nieokreślony?
- 4) W każdym przypadku, czy w sytuacji takiej jak rozpatrywana w niniejszej sprawie, art. 47 ust. 2 karty oraz pojęcie niezależnego i bezstronnego sądu w prawie Unii Europejskiej stoją na przeszkodzie temu, aby sędzia pokoju, który teoretycznie posiada interes w rozstrzygnięciu sporu na korzyść strony skarżącej, który wykonuje – jako jedyną działalność zawodową – taką samą funkcję sądową jak wspomniany sędzia pokoju, zastępował sąd właściwy we Włoszech do rozpoznania sporów ogólnie z zakresu prawa pracy lub sporów dotyczących sędziów sądów powszechnych, ponieważ sąd ostatniej instancji [Corte di Cassazione (sąd kasacyjny), ponadto orzekający w składzie izb połączonych] odmawia zapewnienia ochrony praw powoływanych i chronionych przez prawo wspólnotowe, zmuszając w ten sposób sąd, który jest w sposób naturalny właściwy [Tribunale del lavoro (sąd pracy) lub Tribunale amministrativo regionale (regionalny sąd administracyjny)] do wyłączenia swej właściwości, jeśli do niego zostanie wniesiony pozew, podczas gdy samo powoływane prawo, czyli prawo do wypłaty wynagrodzenia za urlop, znajduje swe źródło w prawie Unii, które jest wiążące i ma pierwszeństwo przez prawem włoskim? Jeśli Trybunał orzeknie, że doszło do naruszenia art. 47 karty, sąd odsyłający zwraca się ponadto o wskazanie wewnętrznych środków zaradczych, jakie należy zastosować w celu uniknięcia tego, by naruszenie postanowienia prawa pierwotnego Unii spowodowało także w rozpatrywanej sprawie całkowitą odmowę w prawie wewnętrznym ochrony gwarantowanych przez prawo Unii praw podstawowych.

<sup>(1)</sup> Dyrektywa 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. 2003, L 299, s. 9).

<sup>(2)</sup> Dyrektywa Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotycząca Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (Dz.U. 1999, L 175, s. 43).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de première instance de Liège (Belgia) w dniu 19 października 2017 r. – Benoît Sauvage, Kristel Lejeune / État belge**

(Sprawa C-602/17)

(2017/C 437/28)

Język postępowania: francuski

**Sąd odsyłający**

Tribunal de première instance de Liège

**Strony w postępowaniu głównym**

Strona skarżąca: Benoît Sauvage, Kristel Lejeune

Strona przeciwna: État belge

### Pytania prejudycjalne

Czy art. 15 ust. 1 konwencji o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartej pomiędzy Belgią a Wielkim Księstwem Luksemburga w dniu 17 września 1970 r., interpretowany w ten sposób, że pozwala on na ograniczenie kompetencji podatkowej państwa źródła dochodu w odniesieniu do wynagrodzenia pracownika najemnego zamieszkałego w Belgii, świadczącego pracę na rzecz pracodawcy luksemburskiego proporcjonalnie do pracy świadczonej na terytorium Luksemburga, interpretowany w ten sposób, że pozwala on przypisać państwu miejsca zamieszkania kompetencję podatkową w odniesieniu do pozostałej części wynagrodzenia odnoszącej się do pracy świadczonej poza terytorium Luksemburga, interpretowany w ten sposób, że wymaga stałej i codziennej fizycznej obecności pracownika w siedzibie pracodawcy, podczas gdy nie ma wątpliwości co do tego, że przebywa on tam regularnie na podstawie oceny prawnej dokonanej w sposób elastyczny, na podstawie elementów obiektywnych i możliwych do zweryfikowania, oraz interpretowany w ten sposób, że wymaga od sądów i trybunałów przeprowadzenia oceny istnienia i istotności pracy świadczonej w różnych miejscach, w ujęciu dziennym, w celu ustalenia proporcji w stosunku do 220 dni roboczych, stanowi naruszenie art. 45 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w zakresie, w jakim stanowi przeszkodę o charakterze podatkowym, zniechęcającą do działalności transgranicznej, oraz zasady pewności prawa przez to, że nie przewiduje stabilnego i pewnego systemu zwolnienia całości dochodów uzyskanych przez rezydenta belgijskiego na podstawie umowy z pracodawcą, którego miejsce faktycznego zarządu znajduje się w Wielkim Księstwie Luksemburga, i naraża go na ryzyko podwójnego opodatkowania w odniesieniu do całości lub części dochodów oraz poddaje go systemowi nieprzewidywalnemu i pozbawionemu jakiegokolwiek pewności prawa?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom (Zjednoczone Królestwo) w dniu 20 października 2017 r. – Peter Bosworth, Colin Hurley / Arcadia Petroleum Limited i in.**

(Sprawa C-603/17)

(2017/C 437/29)

Język postępowania: angielski

### Sąd odsyłający

Supreme Court of the United Kingdom

### Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Peter Bosworth, Colin Hurley

Strona pozwana: Arcadia Petroleum Limited i in.

### Pytania prejudycjalne

1) Jakie jest prawidłowe kryterium służące ustaleniu, czy roszczenie wysunięte przez pracodawcę przeciwko pracownikowi lub byłemu pracownikowi (zwanemu dalej „pracownikiem”) jest kwestią, której „przedmiotem” jest indywidualna umowa o pracę lub roszczenia z indywidualnej umowy o pracę w rozumieniu rozdziału II sekcja 5 (art. 18–21) konwencji z Lugano?

(1) Czy do uznania roszczenia wysuniętego przez pracodawcę przeciwko pracownikowi za objętego art. 18-21 wystarczy, by zarzucane zachowanie mogło być również powołane przez pracodawcę jako naruszenie warunków indywidualnej umowy o pracę – nawet jeśli roszczenie rzeczywiście wysunięte przez pracodawcę nie opiera się na naruszeniu tej umowy, nie zarzuca się w tym roszczeniu jej naruszenia, lub nie powołuje się w nim na jej naruszenie, ale jest (na przykład) wysunięte na jednej lub większej liczbie podstaw wskazanych w pkt 26 i 27 pisma z przedstawieniem stanu faktycznego i kwestii prawnych sporu?

(2) Ewentualnie, czy prawidłowe jest kryterium, że roszczenie wysunięte przez pracodawcę przeciwko pracownikowi objęte jest art. 18–21 wyłącznie wówczas, gdy obowiązek będący faktycznie podstawą roszczenia jest obowiązkiem wynikającym z umowy o pracę? Jeżeli to kryterium jest prawidłowe, czy wynika z tego, że roszczenie, które jest [Or. 11] oparte wyłącznie na naruszeniu obowiązku powstałego niezależnie od umowy o pracę (oraz, w danym wypadku, niebędącego obowiązkiem, na który pracownik „dobrowolnie wyraził zgodę”) nie jest objęte sekcją 5?

(3) Jeżeli żadne z wyżej wymienionych kryteriów nie jest prawidłowe, jakie kryterium będzie prawidłowe?

- 2) Jeżeli spółka i osoba fizyczna zawarły „umowę” (w rozumieniu art. 5 ust. 1 konwencji), na ile konieczne jest istnienie stosunku podległości służbowej między osobą fizyczną a spółką, aby taka umowa stanowiła „indywidualną umowę o pracę” do celów sekcji 5? Czy taki stosunek może istnieć w przypadku gdy osoba fizyczna jest w stanie ustanawiać (i ustanawia) warunki swej umowy ze spółką, sprawuje kontrolę nad bieżącą działalnością spółki i wykonywaniem własnych obowiązków i przysługuje jej autonomia w tym zakresie, lecz udziałowcy spółki są uprawnieni do tego, aby doprowadzić do rozwiązania tego stosunku?
- 3) Jeżeli tytuł II sekcja 5 konwencji z Lugano stosuje się wyłącznie do roszczeń, które – gdyby nie sekcja 5 – objęte byłyby art. 5 ust. 1 tej konwencji, jakie jest prawidłowe kryterium służące ustaleniu, czy roszczenie objęte jest art. 5 ust. 1?
- (1) Czy prawidłowe jest kryterium, że roszczenie objęte jest art. 5 ust. 1 wówczas gdy zarzucane zachowanie mogłoby być powołane jako naruszenie umowy, nawet jeśli faktycznie dochodzone przez pracodawcę roszczenie nie opiera się na naruszeniu umowy o pracę, nie zarzuca się w tym roszczeniu jej naruszenia lub nie powołuje się w nim na jej naruszenie?
- (2) Ewentualnie, czy prawidłowe jest kryterium, że roszczenie objęte jest art. 5 ust. 1 wyłącznie wówczas, gdy obowiązek będący podstawą roszczenia jest obowiązkiem umownym? Jeżeli to kryterium jest prawidłowe, czy wynika z tego, że roszczenie, które jest oparte wyłącznie na naruszeniu obowiązku powstałego niezależnie od umowy o pracę (oraz, w danym wypadku, niebędącego obowiązkiem, na który pozwany „dobrowolnie wyraził zgodę”) nie jest objęte art. 5 ust. 1?
- (3) Jeżeli żadne z wyżej wymienionych kryteriów nie jest prawidłowe, jakie kryterium będzie prawidłowe?
- 4) W przypadku gdy:
- (1) spółki A i B obydwie stanowią część grupy spółek;
- (2) pozwany X faktycznie sprawuje funkcje dyrektora generalnego (CEO) tej grupy spółek (jak P. Bosworth w Grupie spółek Arcadia – [Or. 12] pismo z przedstawieniem stanu faktycznego i kwestii prawnych sporu, pkt 14); X jest zatrudniony przez jedną ze spółek grupy, mianowicie spółkę A (i jest zatem pracownikiem spółki A) (jak P. Bosworth był w okolicznościach i w okresach wskazanych w piśmie z przedstawieniem stanu faktycznego i kwestii prawnych sporu, pkt 15); i nie jest w rozumieniu prawa krajowego zatrudniony przez spółkę B;
- (3) spółka A dochodzi roszczeń przeciwko X i roszczenia te objęte są art. 18–21 konwencji; oraz
- (4) inna spółka należąca do grupy, spółka B, również dochodzi roszczeń przeciwko X w odniesieniu do podobnego zachowania jak to, które jest podstawą roszczenia spółki A przeciwko X;
- jakie jest prawidłowe kryterium służące ustaleniu, czy roszczenie spółki B jest objęte sekcją 5 konwencji? W szczególności:
- (1) czy odpowiedź zależy od tego, czy między X a spółką B była zawarta „indywidualna umowa o pracę” w rozumieniu sekcji 5, a jeśli tak, jakie jest prawidłowe kryterium służące ustaleniu, czy istniała taka umowa?
- (2) czy spółkę B należy traktować jako „pracodawcę” X do celów rozdziału II sekcja 5 konwencji, lub czy roszczenia spółki B przeciwko X (o których mowa w pkt 4 ppkt 4 powyżej) objęte są art. 18–21 tak samo jak roszczenia spółki A przeciwko X są objęte art. 18–21? W szczególności:
- a) czy roszczenie spółki B objęte jest zakresem art. 18 wyłącznie wówczas, gdy obowiązek będący jego podstawą jest obowiązkiem wynikającym z umowy o pracę między X a spółką B?
- b) ewentualnie, czy roszczenie objęte jest zakresem art. 18, jeżeli zarzucane zachowanie, o którym mowa w roszczeniu może stanowić naruszenie obowiązku z tytułu umowy o pracę między X a spółką A?
- (3) Jeżeli żadne z wyżej wymienionych kryteriów nie jest prawidłowe, jakie kryterium będzie prawidłowe?
-

## SĄD

Wyrok Sądu z dnia 7 listopada 2017 r. – Frame/ EUIPO – Bianca-Moden (BIANCALUNA)

(Sprawa T-627/15) <sup>(1)</sup>

{Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego BIANCALUNA — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy bianca — Ekonomia postępowania — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Identyfikacja towarów — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]}

(2017/C 437/30)

Język postępowania: angielski

### Strony

Strona skarżąca: Frame Srl (San Giuseppe Vesuviano, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci E. Montelione, M. Borghese i R. Giordano)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: S. Bonne, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Bianca-Moden GmbH & Co. KG (Ochtrup, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat P. Lange)

### Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 7 sierpnia 2015 r. (sprawa R 2952/2014-5) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Bianca-Moden a Frame.

### Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Frame Srl zostaje obciążona kosztami postępowania.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 68 z 22.2.2016.

Wyrok Sądu z dnia 7 listopada 2017 r. – Frame/EUIPO – Bianca-Moden (Biancaluna)

(Sprawa T-628/15) <sup>(1)</sup>

{Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego Biancaluna — Odrzucenie — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy bianca — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Identyfikacja towarów — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]}

(2017/C 437/31)

Język postępowania: angielski

### Strony

Strona skarżąca: Frame Srl (San Giuseppe Vesuviano, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci E. Montelione, M. Borghese i R. Giordano)



Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: S. Bonne, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Bianca-Moden GmbH & Co. KG (Ochtrup, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat P. Lange)

### Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 7 sierpnia 2015 r. (sprawa R 2720/2014-5) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Bianca-Moden a Frame.

### Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 7 sierpnia 2015 r. (sprawa R 2720/2014-5).
- 2) EUIPO pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Frame Srl.
- 3) Bianca-Moden GmbH & Co. KG pokrywa własne koszty.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 7 z 11.1. 2016.

### Wyrok Sądu z dnia 8 listopada 2017 r. – De Nicola / Rada i Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

(Sprawa T-42/16) (<sup>1</sup>)

*(Odpowiedzialność pozaumowna — Służba publiczna — Personel EBI — Dyrektywy dotyczące laseroterapii — Artykuł 47 Karty praw podstawowych — Rozsądny termin — Nieprzestrzeganie reguł rzetelnego procesu — Szkoda materialna — Krzywda — Żądania przedstawione przez stronę w sprawie w toku przed Sądem do Spraw Służby Publicznej — Skierowanie sprawy w części do Sądu)*

(2017/C 437/32)

Język postępowania: włoski

### Strony

Strona skarżąca: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburg) (przedstawiciele: początkowo adwokaci L. Isola i G. Isola, następnie adwokat G. Ferabecoli)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: E. Rebasti i M. Veiga, pełnomocnicy) i Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo J. Inghelram, P. Giusta i L. Tonini Alabiso, następnie J. Inghelram, pełnomocnicy)

### Przedmiot

Wniosek na podstawie art. 268 TFUE zmierzający do uzyskania naprawienia szkód poniesionych jakoby przez skarżącego z racji, po pierwsze, przyjęcia przez prawodawcę Unii określonych dyrektyw dotyczących laseroterapii, po drugie, przewlekłości postępowań przed Sądem do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej i Sądem dotyczących jego wniosku o refundację kosztów leczenia związanych z laseroterapią, po trzecie, niesprawiedliwego charakteru tych postępowań, a po czwarte, licznych skarg, do których złożenia zmusiły go Sąd do spraw Służby Publicznej i Sąd.

**Sentencja**

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Carlo De Nicola zostaje obciążony kosztami postępowania w niniejszej instancji zarówno przed Sądem Unii Europejskiej, jak i Sądem do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej.

---

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 279 z 24.8.2015 (sprawa początkowo zarejestrowana przed Sądem do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej pod numerem F-82/15).

---

**Wyrok Sądu z dnia 8 listopada 2017 r. – De Nicola / Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej****(Sprawa T-99/16) <sup>(1)</sup>****(Odpowiedzialność pozaumowna — Służba publiczna — Personel EBI — Mobbing — Nieprzestrzeżenie reguł rzetelnego procesu — Artykuł 47 Karty praw podstawowych — Rozsądny termin — Żądania odszkodowania przedstawione w sprawie w toku przed Sądem do Spraw Służby Publicznej — Skierowanie sprawy w części do Sądu)****(2017/C 437/33)****Język postępowania: włoski****Strony**

**Strona skarżąca:** Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburg) (przedstawiciele: początkowo adwokaci L. Isola i G. Isola, następnie adwokat G. Ferabecoli)

**Strona pozwana:** Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo J. Inghelram, P. Giusta i L. Tonini Alabiso, następnie J. Inghelram, pełnomocnicy)

**Przedmiot**

Wniosek na podstawie art. 268 TFUE zmierzający do uzyskania naprawienia szkód poniesionych jakoby przez skarżącego w pierwszej kolejności z racji, po pierwsze, mobbingu, którego doznał ze strony Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI), po drugie, niesprawiedliwego charakteru postępowań przed Sądem do spraw Służby Publicznej i Sądem, w których był stroną, a w drugiej kolejności z racji przewlekłości tych postępowań.

**Sentencja**

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Carlo De Nicola zostaje obciążony kosztami postępowania w niniejszej instancji zarówno przed Sądem Unii Europejskiej, jak i Sądem do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej.

---

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 414 z 14.12.2015 (sprawa początkowo zarejestrowana przed Sądem do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej pod numerem F-100/15).

**Wyrok Sądu z dnia 7 listopada 2017 r. – Mundipharma / EUIPO – Multipharma (MULTIPHARMA)**  
**(Sprawa T-144/16) <sup>(1)</sup>**

**[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego MULTIPHARMA — Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy MUNDIPHARMA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]**

(2017/C 437/34)

Język postępowania: niemiecki

**Strony**

Strona skarżąca: Mundipharma AG (Bazylea, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat F. Nielsen)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: H. Kunz, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Multipharma SA (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokaci P. Goldenbaum i I. Rohr)

**Przedmiot**

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 22 stycznia 2016 r. (sprawa R 2950/2014-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Mundipharma a Multipharma.

**Sentencja**

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 22 stycznia 2016 r. (sprawa R 2950/2014-1).
- 2) EUIPO pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Mundipharma AG, w tym niezbędne koszty poniesione przez Mundipharma związku z postępowaniem przed Izbą Odwoławczą EUIPO.
- 3) Multipharma SA pokrywa własne koszty.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 191 z 30.5.2016.

**Wyrok Sądu z dnia 8 listopada 2017 r. – Oakley / EUIPO – Xuebo Ye (Przedstawienie przerywanej elipsy)**

**(Sprawa T-754/16) <sup>(1)</sup>**

**{Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie do rejestracji graficznego unijnego znaku towarowego przedstawiającego figurę w kształcie przerywanej elipsy — Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy przedstawiający elipsę — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/1001]}**

(2017/C 437/35)

Język postępowania: hiszpański

**Strony**

Strona skarżąca: Oakley, Inc. (Foothill Ranch, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci E. Ochoa Santamaría i V. Rodríguez Pombo)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: S. Palmero Cabezas, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO był również, interwenient przed Sądem: Xuebo Ye (Wenzhou, Chiny)

### Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 31 sierpnia 2016 r. (sprawa R 2608/2015-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Oakley a Xuebo Ye.

### Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 31 sierpnia 2016 r. (sprawa R 2608/2015-4) w zakresie, w jakim potwierdzono w niej decyzję Wydziału Sprzeciwów i oddalono sprzeciw oparty na podstawie odmowy rejestracji określonej w art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej]
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 14 z 16.1.2017.

### Wyrok Sądu z dnia 8 listopada 2017 r. – Isocell/EUIPO – iCell (iCell)

(Sprawa T-776/16) <sup>(1)</sup>

**(Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego iCell. — Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy Isocell, wcześniejszy słowny międzynarodowy znak towarowy Isocell oraz wcześniejsze słowne znaki towarowe, międzynarodowy i krajowy, ISOCELL — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001])**

(2017/C 437/36)

Język postępowania: niemiecki

### Strony

Strona skarżąca: Isocell GmbH (Neumarkt am Wallersee, Austria) (przedstawiciel: adwokat: C. Thiele)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: A. Schifko, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: iCell AB (Älvdalen, Szwecja) (przedstawiciel: adwokat J. Kroher)

### Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 15 września 2016 r. (sprawa R 2496/2015-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Isocell a iCell.

### Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.

2) Isocell GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 14 z 16.1.2017.

---

**Wyrok Sądu z dnia 8 listopada 2017 r. – Isocell/EUIPO – iCell (iCell. Insulation Technology Made in Sweden)**

(Sprawa T-777/16) <sup>(1)</sup>

*(Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego iCell. Insulation Technology Made in Sweden — Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy Isocell, wcześniejszy słowny międzynarodowy znak towarowy Isocell oraz wcześniejsze słowne znaki towarowe, międzynarodowy i krajowy, ISOCELL — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001])*

(2017/C 437/37)

Język postępowania: niemiecki

**Strony**

Strona skarżąca: Isocell GmbH (Neumarkt am Wallersee, Austria) (przedstawiciel: adwokat: C. Thiele)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: A. Schifko, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: iCell AB (Älvdalen, Szwecja) (przedstawiciel: adwokat J. Kroher)

**Przedmiot**

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 28 lipca 2016 r. (sprawa R 181/2016-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Isocell a iCell.

**Sentencja**

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Isocell GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 14 z 16.1.2017.

---

**Wyrok Sądu z dnia 8 listopada 2017 r. – Steiniger / EUIPO – ista Deutschland (IST)**

(Sprawa T-80/17) <sup>(1)</sup>

*{Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego IST — Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy ISTA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Właściwy krąg odbiorców — Podobieństwo towarów i usług — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]}*

(2017/C 437/38)

Język postępowania: niemiecki

**Strony**

Strona skarżąca: Ingo Steiniger (Nümbrecht, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat K. Schulze Horn)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: V. Mensing i A. Schifko, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: ista Deutschland GmbH (Essen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat F. Lindenberg)

### Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 1 grudnia 2016 r. (sprawa R 2242/2015-5) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy ista Deutschland a I. Steinigerem.

### Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Ingo Steiniger zostaje obciążony kosztami postępowania.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 112 z 10.4.2017.

## Skarga wniesiona w dniu 11 września 2017 r. – Previsión Sanitaria Nacional, PSN, Mutua de Seguros y Reaseguros a Prima Fija / SRB

(Sprawa T-623/17)

(2017/C 437/39)

Język postępowania: hiszpański

### Strony

Strona skarżąca: Previsión Sanitaria Nacional, PSN, Mutua de Seguros y Reaseguros a Prima Fija (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat R. Ariño Sánchez)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

### Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu;
- w każdym wypadku nakazanie udzielenia zamówienia na świadczenie usług w celu dokonania ostatecznej oceny i w celu dokonania oceny, o których mowa w art. 20 ust. 16–19 rozporządzenia 806/2014, na podstawie konkurencyjnej procedury wyboru, w której nie będzie mógł brać udziału biegły dokonujący wyceny wstępnej Banco [Popular Español] i uznanie prawa osób poszkodowanych w wyniku wydania pierwotnego aktu do bycia wysłuchanym w postępowaniu w sprawie wyceny ex post, po uzyskaniu dostępu do całości akt z postępowania administracyjnego oraz ich prawa do jak największego wynagrodzenia mogącego wynikać z [oceny] ex post, które to wynagrodzenie zostanie wypłacone przez oferenta, któremu udzielono zamówienia Banco [Popular Español] [Banco de Santander] lub, tytułem ewentualnym, przez SRB;
- niezależnie od żądania drugiego i tytułem uzupełniającym w stosunku do żądania pierwszego, zasądzenie od SRB na rzecz PSN zapłaty kwoty 276 201,42 EUR wraz z odsetkami ustawowymi od daty niniejszej skargi.



### Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-481/17 Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-482/17 Comercial Vascongada Recalde/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-483/17 García Suárez i in./Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-484/17 Fidesban i in./Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-497/17 Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji oraz T-498/17 Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji.

---

### Skarga wniesiona w dniu 27 września 2017 r. – Anabi Blanga / EUIPO – Polo/Lauren (HPC POLO)

(Sprawa T-657/17)

(2017/C 437/40)

Język skargi: angielski

### Strony

Strona skarżąca: Gidon Anabi Blanga (Meksyk, Meksyk) (przedstawiciel: adwokat Sanmartín Sanmartín)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: The Polo/Lauren Company LP (Nowy Jork, Nowy Jork, Stany Zjednoczone)

### Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „HPC POLO” – zgłoszenie nr 13 531 462

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie R 2368/2016-1

### Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

### Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

---

### Skarga wniesiona w dniu 21 września 2017 r. – Alkarim for Trade and Industry / Rada

(Sprawa T-667/17)

(2017/C 437/41)

Język postępowania: francuski

### Strony

Strona skarżąca: Alkarim for Trade and Industry LLC (Tal Kurdi, Syria) (przedstawiciele: adwokaci J.P. Buyle oraz L. Cloquet)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

## Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2017/1245 z dnia 10 lipca 2017 r. w sprawie wykonania decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącej;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2017/1241 z dnia 10 lipca 2017 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii w zakresie, w jakim dotyczy ono skarżącej;
- obciążenie Rady kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez skarżącą.

## Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący oczywistego błędu w ocenie okoliczności faktycznych, jako że Rada nie przedstawiła żadnych dowodów na okoliczność, iż skarżąca jest syryjskim konglomeratem, uznanym na arenie międzynarodowej.

Zdaniem skarżącej powyższe twierdzenie Rady jest całkowicie błędne i świadczy o szeregu nieścisłościach w ustaleniach faktycznych po stronie Rady.

Skarżąca twierdzi ponadto, że dowiodła, iż nie jest dużą spółką, ale należy do grupy małych i średnich przedsiębiorstw zgodnie z definicją przyjętą w ustawodawstwie europejskim, oraz że nie jest podmiotem cieszącym się renomą na arenie międzynarodowej.

Twierdzi również, że Rada nie wzięła pod uwagę ani wyroku z dnia 6 kwietnia 2017 r., *Alkarim for Trade and Industry/Rada* (T-35/15, niepublikowany, EU:T:2017:262), ani wyroku z dnia 11 maja 2017 r., *Abdulkarim/Rada* (T-304/15, niepublikowany, EU:T:2017:327), w których to wyrokach Sąd stwierdził nieważność sankcji zastosowanych wobec, odpowiednio, skarżącej oraz Waela Abdulkarima ze względu na oczywiste błędy w ocenie, które popełniła Rada.

2. Zarzut drugi, dotyczący ogólnej zasady proporcjonalności w zakresie, w jakim:

— zaskarżone środki oznaczają koniec obecności skarżącej na arenie międzynarodowej, jako że transakcje z europejskimi dostawcami i klientami stanowią istotną część jej działalności handlowej;

— zaskarżone środki powodują, że wiele obecnych umów skarżących stało się niemożliwych do wykonania, co w sposób nieuzasadniony skutkuje powstaniem jej odpowiedzialności umownej lub quasi-umownej z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania wobec jej klientów i kontrahentów. Zdaniem skarżącej tego rodzaju sankcja jest zupełnie nieproporcjonalna.

3. Zarzut trzeci, dotyczący nieproporcjonalnego naruszenia prawa własności oraz prawa do wykonywania działalności zawodowej, z uwagi na to, że wskutek przyjęcia omawianych sankcji Rada siłą rzeczy naruszyła prawo własności skarżącej, jak również jej prawo do prowadzenia działalności gospodarczej z naruszeniem pierwszego protokołu dodatkowego do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności. W ocenie skarżącej nie można pozbawić jej prawa do nieskrępowanego korzystania z jej majątku i swobody gospodarczej, co uzasadnia stwierdzenie nieważności zaskarżonych środków w zakresie, w jakim one jej dotyczą.

4. Zarzut czwarty, dotyczący nadużycia władzy w zakresie, w jakim reżim syryjski nie odczuwa żadnych skutków zaskarżonych środków przyjętych przez Radę, oraz w zakresie, w jakim skarżąca nigdy nie była zależna od jakichkolwiek osób sprawujących aktualnie władzę. W związku z tym skarżąca jest zdania, że decyzja Rady o nałożeniu na nią sankcji są bezpodstawna oraz niepoparta żadnymi dowodami, zaś sankcje nie są wymierzone w reżim syryjski, ale – z nieznanymi dla niej przyczyn – w samą skarżącą.

5. Zarzut piąty, dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia przewidzianego w art. 296 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). W tym względzie skarżąca podnosi, że przedstawione przez Radę uzasadnienie zaskarżonych środków jest niejasne i w żaden sposób nie odnosi się do jakichkolwiek konkretnych dowodów, które pozwoliłyby skarżącej na poznanie powodów, dla których uznano ją za „syryjski konglomerat, uznawany na arenie międzynarodowej, powiązany z Waelem Abdulkarimem, który został umieszczony w wykazie jako wiodący biznesmen działający w Syrii”.

---

**Skarga wniesiona w dniu 11 października 2017 r. – Man Truck & Bus / EUIPO – Halla Holdings (MANDO)**

**(Sprawa T-698/17)**

(2017/C 437/42)

Język skargi: niemiecki

**Strony**

Strona skarżąca: Man Truck & Bus AG (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: Rechtsanwalt C. Röhl)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Halla Holdings Corp. (Yongin-si, Korea Południowa)

**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO**

Zgłaszający: Halla Holdings Corp.

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „MANDO” – zgłoszenie nr 11 276 144

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 13 lipca 2017 r. w sprawie R 1919/2016-1

**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

**Podniesiony zarzut**

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

---

**Skarga wniesiona w dniu 12 października 2017 r. – Cypr / EUIPO – Papouis Dairies (Papouis Halloumi)**

**(Sprawa T-703/17)**

(2017/C 437/43)

Język skargi: angielski

**Strony**

Strona skarżąca: Republika Cypryjska (przedstawiciele: V. Marsland, Solicitor oraz S. Malynicz, QC)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Papouis Dairies LTD (Nikozja, Cypr)

**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO**

Zgłaszający: Papouis Dairies LTD

*Sporny znak towarowy:* Graficzny kolorowy unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „Papouis Halloumi” – zgłoszenie nr 11 176 344

*Postępowanie przed EUIPO:* Postępowanie w sprawie sprzeciwu

*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 3 sierpnia 2017 r. w sprawie R 2924/2014-4

### **Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i drugiej strony w postępowaniu ich własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

### **Podniesione zarzuty**

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

---

## **Skarga wniesiona w dniu 12 października 2017 r. – OPS / Komisja**

**(Sprawa T-708/17)**

(2017/C 437/44)

*Język postępowania: węgierski*

### **Strony**

*Strona skarżąca:* OPS Újpesti Csökkentmunkaképeségűek Ipari és Kereskedelmi Kft. (Budapeszt, Węgry) (przedstawiciel: L. Szabó, adwokat)

*Strona pozwana:* Komisja Europejska

### **Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Tytułem głównym stwierdzenie, że decyzja Komisji SA. 29432 – CP 290/2009 – Węgry – „Pomoc dla zatrudnienia pracowników niepełnosprawnych najprawdopodobniej niezgodna z prawem z uwagi na dyskryminujący charakter uregulowania” z dnia 20 lipca 2011 r. i decyzja Komisji SA.45498 (FC/2016) – „Skarga OPS Újpest-lift Kft. w związku z pomocą państwa przyznaną w latach od 2006 do 2012 na rzecz przedsiębiorstw zatrudniających niepełnosprawnych pracowników” z dnia 25 stycznia 2017 r. (zwane dalej „zaskarżonymi decyzjami”) nie stwierdzają zgodności pomocy państwa na podstawie art. 107 TFUE ust. 1.
- Tytułem pomocniczym, stwierdzenie, że zaskarżone decyzje nie stanowią dla skarżącej prawnie wiążących aktów w postępowaniu w sprawie dochodzenia odszkodowania za szkody i krzywdy przez nią wszczętego przeciwko Emberi Erőforrások Minisztériuma (ministerstwu ds. zasobów ludzkich, Węgry), toczącego się pod numerem 28. P. 21.072/2016 (następnie, 28. P. 21.143/2017) przed Fővárosi Törvényszék (sąd dla miasta stołecznego, Węgry), oraz że z tego powodu skarżąca nie jest stroną, której decyzja dotyczy bezpośrednio i indywidualnie, jako że opiera swoje roszczenie o odszkodowanie na naruszeniu art. 107 ust. 1, a nie na naruszeniu art. 107 TFUE ust. 3.
- W przypadku zaklasyfikowania zaskarżonych decyzji jako prawnie wiążących aktów dla skarżącej w postępowaniu w sprawie dochodzenia odszkodowania za szkody i krzywdy opartego na naruszeniu art. 107 TFUE ust. 1, o stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji, ponieważ pomoc państwa przyznana przez węgierskie organy narusza art. 107 TFUE ust. 1.

## Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca wskazuje podstawy prawne w odniesieniu do każdego zarzutu.

### 1. Uzasadnienie prawne pierwszego zarzutu

- Zaskarżone decyzje nie stwierdzają zgodności pomocy państwa na podstawie art. 107 TFUE ust. 1, z którego to powodu wspomniane decyzje nie stanowią prawnie wiążących aktów w kontekście postępowania w sprawie dochodzenia odszkodowania za szkody i krzywdy wszczętego przez skarżącą przeciwko Emberi Erőforrások Minisztérium (ministerstwu ds. zasobów ludzkich, Węgry) przed Fővárosi Törvényszék (sądem dla miasta stołecznego, Węgry).

### 2. Uzasadnienie prawne drugiego zarzutu

- W zaskarżonych decyzjach Komisja stwierdziła zgodność pomocy państwa nie na podstawie art. 107 TFUE ust. 1, na który powołuje się skarżąca, lecz na podstawie art. 107 TFUE ust. 3. W związku z tym, wspomniane decyzje nie mają znaczenia w związku z podstawą prawną roszczenia sformułowanego w postępowaniu w sprawie dochodzenia odszkodowania za szkody i krzywdy, które toczy się przed Fővárosi Törvényszék (sądem dla miasta stołecznego, Węgry), i nie stanowią prawnie wiążących aktów dla skarżącej.

### 3. Uzasadnienie prawne trzeciego zarzutu

- Zdaniem skarżącej zaskarżone decyzje są nieważne, ponieważ węgierskie organy przyznały sprzeczną z prawem pomoc państwa, która narusza art. 107 TFUE ust. 1, o której, zgodnie z postanowieniami art. 108 TFUE ust. 3 Komisja powinna zostać poinformowana. W celu uzasadnienia bezprawności pomocy skarżąca powołuje się na Zawiadomienie Komisji w sprawie pojęcia pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 [TFUE] <sup>(1)</sup> i rozporządzenie Komisji (WE) (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. [107 TFUE] i [108 TFUE] (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych) <sup>(2)</sup>.

<sup>(1)</sup> Dz.U. 2016, C 262, s. 1.

<sup>(2)</sup> Dz.U. 2008, L 214, s. 3.

---

## Skarga wniesiona w dniu 13 października 2017 r. – M – Sansz / Komisja

(Sprawa T-709/17)

(2017/C 437/45)

Język postępowania: węgierski

## Strony

Strona skarżąca: M – Sansz Kereskedelmi, Termelő és Szolgáltató Kft. (Pécs, Węgry) (przedstawiciel: L. Szabó, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

## Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Tytułem głównym stwierdzenie, że decyzja Komisji SA. 29432 – CP 290/2009 – Węgry – „Pomoc dla zatrudnienia pracowników niepełnosprawnych najprawdopodobniej niezgodna z prawem z uwagi na dyskryminujący charakter uregulowania” z dnia 20 lipca 2011 r. i decyzja Komisji SA.45498 (FC/2016) – „Skarga OPS Újpest-lift Kft. w związku z pomocą państwa przyznaną w latach od 2006 do 2012 na rzecz przedsiębiorstw zatrudniających niepełnosprawnych pracowników” z dnia 25 stycznia 2017 r. (zwane dalej „zaskarżonymi decyzjami”) nie stwierdzają zgodności pomocy państwa na podstawie art. 107 TFUE ust. 1.

- Tytułem pomocniczym, stwierdzenie, że zaskarżone decyzje nie stanowią dla skarżącej prawnie wiążących aktów w postępowaniu w sprawie dochodzenia odszkodowania za szkody i krzywdy przez nią wszczętego przeciwko Emberi Erőforrások Minisztériuma (ministerstwu ds. zasobów ludzkich, Węgry), toczącego się pod numerem 23. P. 25.843/2016 przed Fővárosi Törvényszék (sąd dla miasta stołecznego, Węgry), oraz że z tego powodu skarżąca nie jest stroną, której decyzja dotyczy bezpośrednio i indywidualnie, jako że opiera swoje roszczenie o odszkodowanie na naruszeniu art. 107 ust. 1, a nie na naruszeniu art. 107 TFUE ust. 3.
- W przypadku zaklasyfikowania zaskarżonych decyzji jako prawnie wiążących aktów dla skarżącej w postępowaniu w sprawie dochodzenia odszkodowania za szkody i krzywdy opartego na naruszeniu art. 107 TFUE ust. 1, o stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji, ponieważ pomoc państwa przyznana przez węgierskie organy narusza art. 107 TFUE ust. 1.

### Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca wskazuje podstawy prawne w odniesieniu do każdego zarzutu.

#### 1. Uzasadnienie prawne pierwszego zarzutu

- Zaskarżone decyzje nie stwierdzają zgodności pomocy państwa na podstawie art. 107 TFUE ust. 1, z którego to powodu wspomniane decyzje nie stanowią prawnie wiążących aktów w kontekście postępowania w sprawie dochodzenia odszkodowania za szkody i krzywdy wszczętego przez skarżącą przeciwko Emberi Erőforrások Minisztériuma (ministerstwu ds. zasobów ludzkich, Węgry) przed Fővárosi Törvényszék (sądem dla miasta stołecznego, Węgry).

#### 2. Uzasadnienie prawne drugiego zarzutu

- W zaskarżonych decyzjach Komisja stwierdziła zgodność pomocy państwa nie na podstawie art. 107 TFUE ust. 1, na który powołuje się skarżąca, lecz na podstawie art. 107 TFUE ust. 3. W związku z tym, wspomniane decyzje nie mają znaczenia w związku z podstawą prawną roszczenia sformułowanego w postępowaniu w sprawie dochodzenia odszkodowania za szkody i krzywdy, które toczy się przed Fővárosi Törvényszék (sądem dla miasta stołecznego, Węgry), i nie stanowią prawnie wiążących aktów dla skarżącej.

#### 3. Uzasadnienie prawne trzeciego zarzutu

- Zdaniem skarżącej zaskarżone decyzje są nieważne, ponieważ węgierskie organy przyznały sprzeczną z prawem pomoc państwa, która narusza art. 107 TFUE ust. 1, o której, zgodnie z postanowieniami art. 108 TFUE ust. 3 Komisja powinna zostać poinformowana. W celu uzasadnienia bezprawności pomocy skarżąca powołuje się na Zawiadomienie Komisji w sprawie pojęcia pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 [TFUE] <sup>(1)</sup> i rozporządzenie Komisji (WE) (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. [107 TFUE] i [108 TFUE] (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych) <sup>(2)</sup>.

<sup>(1)</sup> Dz.U. 2016, C 262, s. 1.

<sup>(2)</sup> Dz.U. 2008, L 214, s. 3.

**Skarga wniesiona w dniu 13 października 2017 r. – LUX-REHAB Non-Profit Kft / Komisja**

**(Sprawa T-710/17)**

(2017/C 437/46)

Język postępowania: węgierski

### Strony

Strona skarżąca: LUX-REHAB Foglalkoztató Non-Profit Kft. (Szombathely, Węgry) (przedstawiciel: L. Szabó, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska



## Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Tytułem głównym stwierdzenie, że decyzja Komisji SA. 29432 – CP 290/2009 – Węgry – „Pomoc dla zatrudnienia pracowników niepełnosprawnych najprawdopodobniej niezgodna z prawem z uwagi na dyskryminujący charakter uregulowania” z dnia 20 lipca 2011 r. i decyzja Komisji SA.45498 (FC/2016) – „Skarga OPS Újpest-lift Kft. w związku z pomocą państwa przyznana w latach od 2006 do 2012 na rzecz przedsiębiorstw zatrudniających niepełnosprawnych pracowników” z dnia 25 stycznia 2017 r. (zwane dalej „zaskarżonymi decyzjami”) nie stwierdzają zgodności pomocy państwa na podstawie art. 107 TFUE ust. 1.
- Tytułem pomocniczym, stwierdzenie, że zaskarżone decyzje nie stanowią dla skarżącej prawnie wiążących aktów w postępowaniu w sprawie dochodzenia odszkodowania za szkody i krzywdy przez nią wszczętego przeciwko Emberi Erőforrások Minisztériuma (ministerstwu ds. zasobów ludzkich, Węgry), toczącego się pod numerem 66. P. 22.195/2017 przed Fővárosi Törvényszék (sąd dla miasta stołecznego, Węgry), oraz że z tego powodu skarżąca nie jest stroną, której decyzja dotyczy bezpośrednio i indywidualnie, jako że opiera swoje roszczenie o odszkodowanie na naruszeniu art. 107 TFUE ust. 1, a nie na naruszeniu art. 107 TFUE ust. 3.
- W przypadku zaklasyfikowania zaskarżonych decyzji jako prawnie wiążących aktów dla skarżącej w postępowaniu w sprawie dochodzenia odszkodowania za szkody i krzywdy opartego na naruszeniu art. 107 TFUE ust. 1, o stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji, ponieważ pomoc państwa przyznana przez węgierskie organy narusza art. 107 TFUE ust. 1.

## Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca wskazuje podstawy prawne w odniesieniu do każdego zarzutu.

### 1. Uzasadnienie prawne pierwszego zarzutu

- Zaskarżone decyzje nie stwierdzają zgodności pomocy państwa na podstawie art. 107 TFUE ust. 1, z którego to powodu wspomniane decyzje nie stanowią prawnie wiążących aktów w kontekście postępowania w sprawie dochodzenia odszkodowania za szkody i krzywdy wszczętego przez skarżącą przeciwko Emberi Erőforrások Minisztériuma (ministerstwu ds. zasobów ludzkich, Węgry) przed Fővárosi Törvényszék (sądem dla miasta stołecznego, Węgry).

### 2. Uzasadnienie prawne drugiego zarzutu

- W zaskarżonych decyzjach Komisja stwierdziła zgodność pomocy państwa nie na podstawie art. 107 TFUE ust. 1, na który powołuje się skarżąca, lecz na podstawie art. 107 TFUE ust. 3. W związku z tym, wspomniane decyzje nie mają znaczenia w związku z podstawą prawną roszczenia sformułowanego w postępowaniu w sprawie dochodzenia odszkodowania za szkody i krzywdy, które toczy się przed Fővárosi Törvényszék (sądem dla miasta stołecznego, Węgry), i nie stanowią prawnie wiążących aktów dla skarżącej.

### 3. Uzasadnienie prawne trzeciego zarzutu

Zdaniem skarżącej zaskarżone decyzje są nieważne, ponieważ węgierskie organy przyznały sprzeczną z prawem pomoc państwa, która narusza art. 107 TFUE ust. 1, o której, zgodnie z postanowieniami art. 108 TFUE ust. 3 Komisja powinna zostać poinformowana. W celu uzasadnienia bezprawności pomocy skarżąca powołuje się na Zawiadomienie Komisji w sprawie pojęcia pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 [TFUE] <sup>(1)</sup> i rozporządzenie Komisji (WE) (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. [107 TFUE] i [108 TFUE] (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych) <sup>(2)</sup>.

<sup>(1)</sup> Dz.U. 2016, C 262, s. 1.

<sup>(2)</sup> Dz.U. 2008, L 214, s. 3.

**Skarga wniesiona w dniu 9 października 2017 r. – Ntolas / EUIPO – General Nutrition Investment (GN Laboratories)**

**(Sprawa T-712/17)**

(2017/C 437/47)

Język skargi: angielski

**Strony**

Strona skarżąca: Christos Ntolas (Wuppertal, Niemcy) (przedstawiciel: C. Renger, lawyer)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: General Nutrition Investment Co. (Delaware, Arizona, Stany Zjednoczone)

**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO**

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „GN Laboratories” – zgłoszenie nr 11 223 559

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 18 lipca 2017 r. w sprawie R 2358/2016-5

**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- oddalenie sprzeciwu od zgłoszenia unijnego znaku towarowego nr 011223559;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

**Podniesione zarzuty**

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

---

**Skarga wniesiona w dniu 14 października 2017 r. – MOTEX / Komisja**

**(Sprawa T-713/17)**

(2017/C 437/48)

Język postępowania: węgierski

**Strony**

Strona skarżąca: MOTEX Ipari és Szolgálató Rehabilitációs Kft. (Esztergom-Kertváros, Węgry) (przedstawiciel: L. Szabó, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

## Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Tytułem głównym stwierdzenie, że decyzja Komisji SA. 29432 – CP 290/2009 – Węgry – „Pomoc dla zatrudnienia pracowników niepełnosprawnych najprawdopodobniej niezgodna z prawem z uwagi na dyskryminujący charakter uregulowania” z dnia 20 lipca 2011 r. i decyzja Komisji SA.45498 (FC/2016) – „Skarga OPS Újpest-lift Kft. w związku z pomocą państwa przyznaną w latach od 2006 do 2012 na rzecz przedsiębiorstw zatrudniających niepełnosprawnych pracowników” z dnia 25 stycznia 2017 r. (zwane dalej „zaskarżonymi decyzjami”) nie stwierdzają zgodności pomocy państwa na podstawie art. 107 TFUE ust. 1.
- Tytułem pomocniczym, stwierdzenie, że zaskarżone decyzje nie stanowią dla skarżącej prawnie wiążących aktów w postępowaniu w sprawie dochodzenia odszkodowania za szkody i krzywdy przez nią wszczętego przeciwko Emberi Erőforrások Minisztériuma (ministerstwu ds. zasobów ludzkich, Węgry), toczącego się pod numerem 18. G. 40.399/2017 przed Fővárosi Törvényszék (sąd dla miasta stołecznego, Węgry), oraz że z tego powodu skarżąca nie jest stroną, której decyzja dotyczy bezpośrednio i indywidualnie, jako że opiera swoje roszczenie o odszkodowanie na naruszeniu art. 107 ust. 1, a nie na naruszeniu art. 107 TFUE ust. 3.
- W przypadku zaklasyfikowania zaskarżonych decyzji jako prawnie wiążących aktów dla skarżącej w postępowaniu w sprawie dochodzenia odszkodowania za szkody i krzywdy opartego na naruszeniu art. 107 TFUE ust. 1, o stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji, ponieważ pomoc państwa przyznana przez węgierskie organy narusza art. 107 TFUE ust. 1.

## Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca wskazuje podstawy prawne w odniesieniu do każdego zarzutu.

### 1. Uzasadnienie prawne pierwszego zarzutu

- Zaskarżone decyzje nie stwierdzają zgodności pomocy państwa na podstawie art. 107 TFUE ust. 1, z którego to powodu wspomniane decyzje nie stanowią prawnie wiążących aktów w kontekście postępowania w sprawie dochodzenia odszkodowania za szkody i krzywdy wszczętego przez skarżącą przeciwko Emberi Erőforrások Minisztériuma (ministerstwu ds. zasobów ludzkich, Węgry) przed Fővárosi Törvényszék (sądem dla miasta stołecznego, Węgry).

### 2. Uzasadnienie prawne drugiego zarzutu

- W zaskarżonych decyzjach Komisja stwierdziła zgodność pomocy państwa nie na podstawie art. 107 TFUE ust. 1, na który powołuje się skarżąca, lecz na podstawie art. 107 TFUE ust. 3. W związku z tym, wspomniane decyzje nie mają znaczenia w związku z podstawą prawną roszczenia sformułowanego w postępowaniu w sprawie dochodzenia odszkodowania za szkody i krzywdy, które toczy się przed Fővárosi Törvényszék (sądem dla miasta stołecznego, Węgry), i nie stanowią prawnie wiążących aktów dla skarżącej.

### 3. Uzasadnienie prawne trzeciego zarzutu

- Zdaniem skarżącej zaskarżone decyzje są nieważne, ponieważ węgierskie organy przyznały sprzeczną z prawem pomoc państwa, która narusza art. 107 TFUE ust. 1, o której, zgodnie z postanowieniami art. 108 TFUE ust. 3 Komisja powinna zostać poinformowana. W celu uzasadnienia bezprawności pomocy skarżąca powołuje się na Zawiadomienie Komisji w sprawie pojęcia pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 [TFUE] <sup>(1)</sup> i rozporządzenie Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. [107 TFUE] i [108 TFUE] (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych) <sup>(2)</sup>.

<sup>(1)</sup> Dz.U. 2016, C 262, s. 1.

<sup>(2)</sup> Dz.U. 2008, L 214, s. 3.

**Skarga wniesiona w dniu 10 października 2017 r. – Aeris Invest / SRB****(Sprawa T-714/17)**

(2017/C 437/49)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

*Strona skarżąca:* Aeris Invest Sàrl (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokaci M. Roca Junyent, J. Calvo Costa, R. Vallina Hoset i A. Sellés Marco)

*Strona pozwana:* Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie odpowiedzialności pozaumownej Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji [SRB] i zobowiązanie jej do naprawienia poniesionej przez stronę skarżącą szkody wynikającej z wszystkich działań i zaniechań SRB, które skutkowały pozbawieniem skarżącej obligacji i papierów wartościowych BANCO POPULAR ESPAÑOL S.A., które znajdowały się w jej posiadaniu;
- zasądzenie od SRB zapłaty na rzecz niniejszej strony tytułem naprawienia poniesionej szkody („dochodzona kwota”):
  - tytułem żądania głównego, zwrotu dokonanych inwestycji w kwocie 113 022 558,44 EUR w akcjach Banco Popular;
  - tytułem ewentualnym w stosunku do poprzedniego żądania, zapłaty kwoty 93,74 mln EUR; lub, alternatywnie,
  - tytułem dalszego żądania ewentualnego, zapłaty 54,29 mln EUR.
- Zwiększenie dochodzonej kwoty o odsetki wyrównawcze od dnia 7 czerwca 2017 r. do dnia ogłoszenia wyroku kończącego niniejsze postępowanie;
- zwiększenie dochodzonej kwoty o odsetki za opóźnienie od dnia ogłoszenia niniejszego wyroku do całkowitej zapłaty dochodzonej kwoty, według stóp procentowych ustalonych przez Europejski Bank Centralny dla głównych operacji refinansowania, powiększonych o dwa punkty procentowe;
- obciążenie SRB kosztami postępowania.

**Zarzuty i główne argumenty**

Główne zarzuty i argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawie T-659/17 Vallina Fonseca/SRB.

---

**Postanowienie Sądu z dnia 25 października 2017 r. – Franmax / EUIPO – R. Seelig & Hille (her-bea)****(Sprawa T-97/17) <sup>(1)</sup>**

(2017/C 437/50)

*Język postępowania: angielski*

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

---

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 112 z 10.4.2017.

---









ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)  
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)



**Urząd Publikacji Unii Europejskiej**  
2985 Luksemburg  
LUKSEMBURG

**PL**